

Social Awareness for Europe - SAFE

Project 2021-1-NO01-KA220-ADU-000029476

**Rammeverk i håndteringen av pågående
ekskluderingsituasjoner og europeisk
bevissthet**

Erasmus+

RAMMEVERK I HÅNDTERINGEN AV NÅVÆRENDE EKSKLUDERINGSSITUASJONER OG EUROPEISK BEVISSTHET

1. INTRODUKSJON	4
1. STUDIEBESKRIVELSE	5
1. NÅVÆRENDE SITUASJON I DELTAKERLANDENE.....	6
1. DEN NORSKE SITUASJONEN	6
1.1.1. Nåværende kontekst av intoleranse eksisterer i Norge.....	6
1.1.2. Nåværende kontekst for sosial inkludering/ekskludering i Norge	8
1.1.3. Nødvendige ferdigheter for å håndtere en nåværende situasjon med sosial ekskludering.....	12
1.1.4. Muligheter for å styrke kompetansen for sosial inkludering som eksisterer i Norge	15
1. DEN ITALIENSKE SITUASJONEN	16
1.1.5. Nåværende kontekst av intoleranse som eksisterer i Italia.....	16
1.1.6. Nåværende kontekst for sosial inkludering/ekskludering i Italia.....	19
1.1.7. Nødvendige ferdigheter for å håndtere en nåværende situasjon med sosial ekskludering.....	22
1.1.8. Alternativer for å forbedre ferdighetene for sosial inkludering som for tiden eksisterer i Italia	23
1. DEN IRSKE SITUASJONEN.....	25
1.1.9. Nåværende intoleranse eksisterende i Irland	25
1.1.10. Nåværende kontekst for sosial inkludering/ekskludering i Irland	25
1.1.11. Nødvendige ferdigheter for å håndtere en nåværende situasjon med sosial ekskludering.....	28
1.1.12. Alternativer for å forbedre ferdighetene for sosial inkludering som for tiden eksisterer i Irland	30
1. DEN SPANSKE SITUASJONEN	31
1.1.13. Nåværende kontekst av intoleranse som eksisterer i Spania	31

1.1.14.	Nåværende kontekst for sosial inkludering / ekskludering i Spania	33
1.1.15.	Nødvendige ferdigheter for å håndtere en nåværende situasjon med sosial ekskludering.....	38
1.1.16.	Alternativer for å forbedre ferdighetene for sosial inkludering som for tiden eksisterer i Spania.....	40
1.	DIAGNOSE PÅ EUROPEISK NIVÅ	43
1.2.	Nåværende kontekst av intoleranse eksisterer på europeisk nivå	43
1.3.	Beskrivelse av aktuelle problemer med sosial inkludering/ekskludering på europeisk nivå	47
1.4.	Necessary skills at European level to manage a current situation of social exclusion Feil! Bokmerke er ikke definert.	
1.5.	Key elements to improve the management that each person can make of a situation of social exclusion, or to facilitate their social inclusion, at European level. Feil! Bokmerke er ikke definert.	
2.	REFERENCES	59

1. INTRODUKSJON

Dette er et Europa der de sosiale bevegelsene som eksisterte før COVID 19-pandemien, **migrasjonsstrømmene** og **ubalansene** mellom de forskjellige sosiale kollektivene som eksisterer i hvert land, nå har **sluttet seg til** den **sosiale** krisen som følge av pandemiens konsekvenser, og den nåværende økonomiske krisen, og viser oss en kompleks europeisk virkelighet der **Det er flere og flere mennesker med vanskeligheter med å oppnå en reell sosial inkludering.**

Dette har ført til en vekst i genereringen av **intoleransesituasjoner i dagliglivet**, som begrenser borgernes personlige og profesjonelle horisont, og som derfor begrenser potensialet for vekst og forbedring av vårt samfunn og våre lokalsamfunn.

I dette miljøet er mennesker med lavt ferdighetsnivå eller lavt kvalifiserte mennesker, uten lett tilgang til opplæring av høy kvalitet, **den gruppen som har flest problemer** med dagens intoleransesituasjoner som dukker opp i deres daglige liv.

"Rammeverk i håndteringen av nåværende utelukkelsessituasjoner og europeisk bevissthet" analyserer den europeiske virkeligheten på dette feltet, gjennom den konkrete situasjonen som oppdages og vurderes i **Norge, Italia, Irland og Spania**; og foreslår en **spesifikk og nyttig europeisk kontekst** hvorfra det vil være mulig å utvikle en metodikk og en læreplan som utgjør et fritt tilgjengelig nettkurs; designet for å lette oppkjøpet eller forsterkningen av spesifikke ferdigheter for dette målet, som er avgjørende i dag for å kunne håndtere solvens overfor denne situasjonen og dens konsekvenser på en daglig basis.

Dette rammeverket materialiserer seg i bestemmelsen av de **viktigste, relevante og operative** ferdighetene som må fremmes, slik at personer med problemer med sosial integrasjon, eller som må møte situasjoner med intoleranse i sitt daglige liv, fra et praktisk perspektiv, kan gjøre det på en konsekvent og produktiv måte, gå mot en **forbedring av deres livshorisont**. og personlig vekst i dagens Europa.

SAFE Staff, 2022.

1. STUDIEBESKRIVELSE

Denne studien er basert på en analyse av **den nåværende situasjonen i hvert land** (Norge, Italia, Irland og Spania), utført fra et praktisk perspektiv, med sikte på å kunne **gi den virkelige operasjonelle konteksten** der borgere, innvandrere, personer i fare for ekskludering, eller tilhører en hvilken som helst prioritert sosial gruppe, står overfor deres sosiale, personlig og arbeidsinnsetting.

For dette har konteksten **av intoleranse** som eksisterer i hvert land blitt analysert, for senere å avgrense den lokale konteksten for sosial inkludering/ekskludering. Deretter, basert på målets daglige og operasjonelle **virkelighet**, og på deres nåværende **behov** når de står overfor sine vanskeligheter, er **de ferdighetene de bør skaffe seg eller forsterke** for å håndtere situasjonene med utelukkelse eller intoleranse i deres daglige aktiviteter definert.

Medall informasjonen som samles inn, basert på de felles problemene og det europeiske perspektivet på SAFE-prosjektet, er **det etablert en europeisk kontekst - tverrgående og fleksibel - rundt dette problemet**, som gir et felles transnasjonalt rammeverk, men som også er lett anvendelig og tilpasningsdyktig på en produktiv og konsistent måte i forskjellige lokale sammenhenger, for eksempel de som studeres.

Til slutt har opplæringsmulighetene for dette målet blitt analysert rundt de definerte kompetansene, og **søker både de beste mulighetene og manglene som skal løses**, forutsatt både deres synergier og deres feil, for å tjene som et produktivt grunnlag for utviklingen av SAFE-metodikken og læreplanen.

Denne studien ble utført av ekspertforskere fra Fønix, Youth Europe Service, The Rural Hub og Post 3, gjennom deres vanlige arbeidsgrupper med risiko for sosial ekskludering, og andre målgrupper; i tillegg til å ha regelmessig kommunikasjon med interessenter som vanligvis er knyttet til deres markedsføring og forbedring.

1. NÅVÆRENDE SITUASJON I DELTAKERLANDENE

1. DEN NORSKE SITUASJONEN

1.1.1. Nåværende kontekst av intoleranse eksisterer i Norge

Etnisk toleranse

Norge er et av landene i Europa som scorer høyest på mål på etnisk toleranse. Den generelle trenden er at land i Vest-Europa har høyere toleranseverdier enn land i Øst-Europa. En pågående økning i innvandringen til europeiske land de siste tiårene har ført til en økende politisk konflikt som ofte dreier seg om temaet innvandring og etniske relasjoner. I europeisk sammenheng har Sverige fått en høy andel innvandrere som kommer fra andre land enn EU, mens Norge og Danmark ligger i midten. Myndighetene i Sverige har ført en innvandringspolitikk som mange mener har ført til problemer med integrering av innvandrere i det svenske samfunnet, med påfølgende utrygge områder i de store byene og tilstedeværelse av ekstreme politiske grupper. Tilsvarende tendenser, om enn i betydelig mindre grad, er sporet i Norge og Danmark. Men til tross for dette er Sverige det landet som oppnår høyest score på etniske toleransemål, med land som Tyskland, Norge og Danmark på plassene bak.

Politisk ekstremisme

Terrorangrepene 22. juli rystet Norge som ingen annen hendelse i nyere tid. Det var nært, det var en grusomhet som knapt hadde eksistert i våre verste mareritt, og det var uventet. Ingen, heller ikke de som jobber med høyreekstremisme til daglig, hadde forutsett dette. Det betyr imidlertid ikke at det ikke var noen berettiget bekymring for utviklingen av en ny antimuslimsk hatideologi. I mars 2010 skrev Antirasistisk Senter i en kronikk i avisen at «Hvis vi til slutt får en konfrontasjon med rasistisk fascisme også i vår tid, vil den trolig ha sin opprinnelse i dagens voksende hat mot islam.» Noe av grunnen var at vi en tid før hadde opplevd det første drapet i Norge motivert av hat mot islam. I august

2008 dro en 25 år gammel etnisk nordmann ut i Trondheim med den hensikt å drepe en muslim og henrettet Mahmed Jamal Shirwac med tretten skudd. Tre år senere hadde vi Norges verste masse-morder i nyere tid, fostret av den samme hattenkningen. Det er åpenbart at ingen kunne ha forutsett akkurat dette. At den type tenkning som er så sentral for de islamofobe strømningene skulle føre til vold, er imidlertid en av de mest grunnleggende erfaringene i verdenshistorien. Konsekvensene av hattenkning skjer på to nivåer. Den ekstremistiske volden som Breivik er det mest ekstreme eksempelet på i nyere tid i vår del av Europa, er en påregnelig risiko når hattenkningen blir så utbredt. Når samfunnet er overfylt med stemmer som forfekter frykt og hat, kan dette hos noen få mennesker anta ekstreme og voldelige former. Det betyr også at hvis vi løsriver Breiviks angrep – og det stort sett glemte drapet på Shirwac – fra det generelle problemet med hattenkning, velger vi å orientere oss fra et kart med flere blanke områder enn nødvendig. De relevante erfaringene er flere enn man ofte forestiller seg. Herjingene til lasermannen i Malmö er kanskje et mer typisk eksempel enn Breivik på hva slags former denne typen vold tar i fredstid. De andre sosiale konsekvensene er mer omfattende og skjer på daglig basis, ikke gjennom fysisk vold, men gjennom sosial ekskludering. Når det blir vanskeligere å finne en jobb eller bolig fordi du er muslim, har livskvaliteten til menneskene som bor i dette landet blitt uakseptabelt redusert. De ulike spredene til den muslimske fienden har selvsagt ikke et direkte ansvar for Breiviks psykopati. På den annen side har de et ansvar for fordommene og tidvis hatet som utspiller seg mot norske muslimer hver dag, og som fikk særdeles stygge uttrykk de første timene etter angrepet på regjeringkvartalet, før det ble klart at gjerningsmannen var bærer av både norsk genetikk og norsk kultur. Konfrontasjon med høyreekstreme ideer er nødvendig i et liberalt og demokratisk samfunn. Demokratiet kan ikke stenge ute all høyreekstremisme, men det kan heller ikke leve med uhemmet vekst i fiendebilder og hat.

LHBTIQ

Folk i Norge er mindre negative til LHBTIQ-personer nå enn de var for 15 år siden. Det er regionale forskjeller i holdninger, og menns holdninger er mer

negative enn kvinners holdninger. Flere har negative holdninger til transpersoner enn til lesbiske, homofile og bifile.

Andelen med negative holdninger synker over tid. Mellom 2008 og 2022 har andelen med negative holdninger til lesbiske, homofile og bifile gått betydelig ned. For eksempel hadde 20 prosent av befolkningen negative holdninger til bifile menn i 2008, mens andelen var 6 prosent i 2022. Nedgangen i andelen personer med negative holdninger til homofile, lesbiske og bifile var særlig stor fra 2008 til 2013. Sammenligner vi de ulike gruppene LHBT-personer, har de fleste negative holdninger til bifile og homofile menn, og færrest negative holdninger til lesbiske.

1.1.2. Nåværende kontekst for sosial inkludering/ekskludering i Norge

Fattigdom

Fram til midten av 1990-tallet var det lite forskning på fattigdom i Norge. På den tiden var fattigdomsbegrepet nesten helt fraværende i politisk diskusjon og forskning, og få samfunnsvitere stilte spørsmål ved om fattigdom fantes i det norske samfunnet.

Den offentlige samtalen rundt relativ fattigdom slik vi kjenner den i dag har i hovedsak foregått på denne siden av 2000-tallet. De siste årene har barn som vokser opp i familier med økonomiske utfordringer fått mye oppmerksomhet.

De siste ti-femten årene har andelen fattige voksne holdt seg relativt stabil, mens andelen barn som vokser opp med dårlige levekår har økt. Etter en periode med en relativt stabil andel på 7–8 prosent fra 2008 til 2011, har det vært en jevn årlig økning. I 2015 passerte vi 10 prosent, og i 2016 var det for første gang over 100.000 barn i vedvarende lavinntekt i Norge. De siste tallene viser at tallet i 2019 var 115.000 barn, tilsvarende 11,7 prosent. Det er 4000 flere barn enn året før.

Ser vi tilbake til 2006, har antall barn i befolkningen økt med 2,7 prosent, mens antall barn i lavinntektsgruppen har økt med 70,8 prosent.

Helt siden 2013 har barn med innvandrerbakgrunn vært i flertall blant barn i lavinntektsgruppen, og økningen i den totale andelen barn med lavinntekt de siste årene skyldes i hovedsak en økning blant dem med innvandrerbakgrunn.

Selv om vi vet mye om risikofaktorene for at en ungdom skal falle utenfor, klarer vi sjelden å forhindre at det skjer.

Det forebyggende arbeidet varierer mellom kommunene, og de fleste steder er dette ikke nok prioritert. Per i dag finnes det ikke et helhetlig støttetilbud for barn og unge som faller utenfor. Det ungdommene i denne rapporten opplever som en hovedutfordring, nemlig relasjonell og sosial kompetanse, er det ingen tjenester det er spesialisert på.

Å vokse opp i en lavinntektsfamilie øker risikoen for å havne i en eksklusjon. Noen støtteordninger er universelle, men også her ser vi at det er store variasjoner mellom kommunene. I særlig utsatte områder er også presset på skoler og andre tjenester for barn og unge større, slik at muligheten til å få hjelp er mindre enn i områder der levekårsutfordringene ikke er like dominerende. Det er et stort behov for en mer generell nasjonal innsats for å sikre at alle innbyggere får likeverdige tjenester, uavhengig av bosted.

Sosial inkludering blant unge

Rapporten «Erfaringer med sosial inkludering blant unge i Norge» beskriver hvordan ungdom fra ulike deler av Norge opplever ulike sider ved sosial inkludering. Rapporten bygger på en forståelse av sosial inkludering som en opplevelse av å være en del av samfunnet.

De aller fleste ungdommene som deltar i denne studien opplever at de blir inkludert i samfunnet. De fleste ungdommene har positive følelser overfor hjembyen og har en sterk tilknytning til nabolaget. Det er sjelden at ungdommene som har deltatt i studien, uavhengig av kjønn, seksualitet og etnisitet, opplever diskriminering og trakassering i hverdagen. Nesten alle ungdommene gir uttrykk for at de har muligheter til å påvirke samfunnet, spesielt på lokalt nivå. Den norske modellen med lokale ungdomsråd i kommunene ser ut til å være et tiltak som lykkes med å fremme politisk inkludering av ungdommen.

Studien peker imidlertid også på aspekter som begrenser opplevelsen av sosial inkludering. Noen av ungdommene opplever ingen spesiell tilknytning til

nabolaget sitt, og noen av disse menneskene uttrykker at de egentlig ikke har en følelse av å tilhøre et sosialt fellesskap. Sterk kjønnssegregering i idrettslag er for eksempel en kilde til utenforskap for en del unge i Norge. For unge LHBTIQ-personer er mangelen på kjønnsnøytrale idrettsaktiviteter et problem. Dette kan oppleves som en strukturell barriere som begrenser mulighetene for deltakelse for LHBTIQ-personer, og ekskluderer noen mennesker fra viktige sosiale fellesskap.

Digital utforskning

De «ikke-digitale» defineres av Kompetanse Norge, som personer som ikke bruker datamaskin, nettbrett, smarttelefon eller internett, og i tillegg personer med svake grunnleggende digitale ferdigheter – vi finner dem overalt og i alle samfunnslag. Mange situasjoner i hverdagen krever IT-ferdigheter. Alt fra å søke studier, barnehage eller sjekke skatteoppgjøret gjøres digitalt. Offentlig kommunikasjon er i større grad digital. Vi mottar digital post, skoler kommuniserer mye med hjemmet via mobilapplikasjoner, og kommunene sender SMS og e-post når de varsler sine innbyggere. I hvert enkelt tilfelle dreier det seg om personer som går glipp av informasjon og misligholder oppgaver fordi de ikke mestrer samfunnets digitale tjenester.

Det snakkes mye om digitalisering og modernisering, spesielt i offentlig sektor i Norge. Utviklingen går raskt og har fått ekstra fart gjennom Covid-19. Ifølge tall fra Kompetanse Norge er mer enn én av ti nordmenn ekskludert. Hva skjer med dem, hvem er de, og hvordan får vi dem med oss?

Det er to grupper som skiller seg ut, den største gruppen er den aldrende delen av befolkningen. Aldringsbølgen er over oss, og en økende andel av befolkningen følger ikke med på de teknologiske endringene. Den andre gruppen er de med lavere utdanning, der 75 prosent har videregående skole eller grunnskole som høyeste fullførte utdanning, ifølge Kompetanse Norge. Men disse er ikke alene. Minoritetsgrupper med språkutfordringer og andre grupper som opplever formelt byråkratisk språk som vanskelig, blir også raskt ekskludert.

Det samme gjelder personer med nedsatt funksjonsevne som møter utfordringer dersom løsningene ikke er universelt utformet, eller tekst-til-tale fungerer dårlig. For personer med ruslidelser som ikke har digital ID, Bank ID eller stabil tilgang til internett på grunn av manglende bosted og utstrakt bruk av kontantkort, står også utfordringene i kø. Dette er bare noen av gruppene som opplever digital ekskludering. Situasjonen er kompleks, og det er viktig å nå ut til mange flere enn vi gjør i dag.

Rusproblem

Sosial eksklusjon medfører store individuelle så vel som samfunnsmessige kostnader. Rus- og psykiske plager er noen av de viktigste årsakene til sosial ekskludering. Utfordringen er hvordan man skal inkludere de som har svake nettverk og mobilisere sine ressurser.

En studie viser at tidligere rusavhengige hadde flere opplevelser til felles, fra deltakelse i vanlige fritidsaktiviteter. Disse erfaringene handlet om identitet og selvbilde, at tilfriskning fra rusmisbruk tar tid, betydningsfulle relasjoner og måte å mestre på.

Å ha et rusproblem er en kompleks sak. Tilbakefall i rehabiliteringsprosessen er velkjent. Erfaring viser at det å få lov til å tilbringe tid, ha varierte og velorganiserte aktiviteter og tilstrekkelig og individualisert sosial støtte synes å være av særlig betydning, samt å bli oppfordret til å delta i regelmessige fritidsaktiviteter. Fraværet av disse faktorene vil hemme deltakelsen når selvbildet er dårlig og selvstigmatiseringen er sterk. Å tilby aktiviteter til denne målgruppen, indikerer at aktivitetene bør være av en viss varighet. Å ha en ansatt som følger deltakerne tett kan være avgjørende, men det kan også være personer som selv har opplevd rusproblemer og dermed kan tilby ufattelig støtte. Det er viktig å tilby aktiviteter som gir mulighet til å oppleve mestring. Å utvikle en ny identitet fremstår som kanskje den mest sentrale faktoren i tilfriskning fra rusmisbruk. Å ha arenaer hvor man kan møte «vanlige andre» vil være viktig som en del av identitetsarbeidet.

1.1.3. Nødvendige ferdigheter for å håndtere en nåværende situasjon med sosial ekskludering

Sosial kompetanse

Sosial kompetanse er kunnskap, ferdigheter og holdninger som gjør det mulig å etablere og opprettholde sosiale relasjoner. Det fører til en realistisk oppfatning av egen kompetanse, og er en forutsetning for sosial forståelse, sosial aksept og vennskap.

Sosial kompetanse gjør det mulig å oppnå sosiale mål som å etablere positive sosiale relasjoner med jevnaldrende så vel som med voksne. Det handler også om å tilpasse seg normer og leve opp til sosiale forventninger hjemme, på skolen eller på fritiden. Sosialt kompetente barn og unge kan uttrykke sine ønsker og behov, men også hevde sine meninger på en tydelig måte. Derfor bidrar sosial kompetanse til å mestre viktige utviklingsoppgaver på ulike alderstrinn, samtidig som barn og unge rustes til å mestre utfordringer senere i livet. Etter hvert som barn øker sin kompetanse, blir de bedre i stand til å forstå og tilpasse seg omgivelsene, og flinkere til å påvirke andre slik at deres sosiale behov blir møtt.

Selvtillit

Selvoppfatning er et sentralt begrep i hverdagsliv, kultur - romaner og teater. Ofte er selvbilde noe vi bruker for å beskrive noen. Det er nesten som om det er den aktuelle personligheten. Vi kan for eksempel si at en person er selvsikker, har et oppblåst selvbilde, eller virker usikker på seg selv. Selvoppfatning er alt du tror, tenker, føler og antar om deg selv. Når du så vurderer selvoppfatningen din, sier det noe om hvorvidt du tror du er et godt nok menneske – at du har en god selvaksept, sier Øyvind Kvello. Han er førsteamanuensis i utviklingspsykologi ved Psykologisk institutt, NTNU i Trondheim. Kvello har lang erfaring med undersøkelser i barnevernssaker, fra det kommunale hjelpeapparatet og fra spesialisttjenesten.

Ordene selvbilde og selvoppfatning har samme betydning. Selvaksept er hvor god man opplever å være som person, altså selvtillit.

Hvilken betydning har det for et barn – eller en voksen – å ha et godt selvbilde?

- Selvpoppfatning og selvbilde er preget av hvem du er og miljøet du vokser opp i. Hva slags selvbilde du har er av stor betydning. Det er så nært knyttet til motivasjon og livskvalitet. Hvis du har høy selvtillit, tror du at du vil mestre oppgaver, og du legger mye arbeid i å takle oppgavene. Og med en slik holdning, er det mer sannsynlig at du faktisk gjør det. Du får bekreftelse på at du har rett, noe som gir enda bedre selvaksept. Hvis du derimot har lav selvtillit, kan det fungere omvendt. Hvis du tror du ikke vil være i stand til å gjøre noe, legger du ikke mye arbeid i det. Da er det mindre sannsynlig at du lykkes, og du får bekreftelse på at du ikke lyktes. Vi vet at alle er født med et dominerende behov for å akseptere seg selv. Vi vet også at folk som ikke aksepterer seg selv i stor grad har psykiske problemer. Denne gruppen ønsker å akseptere seg selv, sier Kvello.

– Det er vondt å møte folk som ikke liker seg selv. Som ser bort i stedet for å møte blikket ditt, og som unngår kontakt med andre. Så, sosialt sett, blir du litt handikappet. Når du begynner å føle at du ikke er verdt å like, vil mange mennesker unngå sosiale situasjoner eller bli veldig klengete og innsmigrende. Ingenting av dette gir oss mye av en følelse av lykke, sier Kvello.

Personlig økonomi

Personlig økonomi handler om å kunne beregne inntekter/utgifter, sette opp et budsjett for en husholdning og vurdere hvordan livssituasjon, sparing og uttak av lån påvirker privatøkonomien din. En ryddig og god personlig økonomi gir deg muligheten til å planlegge din økonomiske situasjon.

Hå få god oversikt over privatøkonomien din gjør det enklere for deg å spare til ting som er viktig for deg. Å holde oversikt over din personlige økonomi hjelper deg med å unngå å havne i uheldige situasjoner, for eksempel å måtte ta opp dyre lån eller ikke ha råd til å betale regningene dine.

Hva er fordelene med å være interessert i ens personlige økonomi? Har du nok kunnskap og god oversikt, kan du få kontroll i hverdagen og unngå stress der du tenker på om du har råd eller ikke. I tillegg kan det gi deg trygghet hvis du er bevisst og spare til tilfeller av uforutsigbare utgifter.

Grunnleggende ferdigheter

De grunnleggende ferdighetene tilsvarer en utvidet forståelse av literacy, som dreier seg om å kunne lese, skrive, beregne, snakke og anvende digitale ferdigheter i ulike sammenhenger. Ferdighetene er verktøy du trenger gjennom hele livet på ulike måter i ulike sammenhenger. De grunnleggende ferdighetene handler ikke om ferdigheter på et elementært nivå, men om ferdigheter som er grunnleggende og nødvendige verktøy for læring i alle på alle nivåer.

Privatliv, arbeid og sosialt liv krever også grunnleggende ferdigheter. Vi leser, skriver og snakker på forskjellige måter i forskjellige sammenhenger hele dagen, gjennom hele livet. I skolen er det først og fremst fagene som er de ulike kontekstene der ferdighetene uttrykkes ulikt og for ulike anvendelser. Etter kunnskapsløftet har lærere i alle et felles ansvar for å støtte elevenes læring i form av de grunnleggende ferdighetene, og for å sikre dette i opplæringen i sine fag.

Digitale ferdigheter som grunnleggende ferdighet

Digitale ferdigheter betyr å samle og behandle informasjon, være kreativ og kreativ med digitale ressurser, og kommunisere og samhandle med andre i et digitalt miljø. Dette innebærer å kunne bruke digitale ressurser på en hensiktsmessig og ansvarlig måte for å løse praktiske oppgaver. Digitale ferdigheter innebærer også å utvikle digital dømmekraft ved å tilegne seg kunnskap og gode strategier for bruk av internett.

Digitale ferdigheter er en viktig forutsetning for videre læring og for aktiv deltakelse i et arbeidsliv og et samfunn i stadig endring. Digital utvikling har endret mange av premissene for lesing, skriving, regning og muntlige uttrykksformer. Derfor er digitale ferdigheter en naturlig del av grunnlaget for læringsarbeid både i og på tvers av fagløp. Dette gir muligheter for nye og endrede læringsprosesser og arbeidsmåter, men stiller også økte krav til skjønn.

Kompetanseområder i digitale ferdigheter

Bruk og forståelse innebærer å kunne bruke og navigere i digitale ressurser i og utenfor nettverk, og ivareta informasjons- og datasikkerhet. Digitale ressurser

kan omfatte digitalt utstyr, programvare og digitale måleinstrumenter. Videre innebærer det å følge digitale formelle krav for å understreke og formidle meldinger ved hjelp av effekter, bilder, lyd, illustrasjoner, tabeller, overskrifter og kulepunkter.

Å finne og behandle innebærer å anskaffe, behandle, tolke og evaluere informasjon fra digitale kilder, utøve kildekritikk og bruke kildehenvisning. Informasjon fra digitale kilder kan være informasjon fra tekst, lyd, bilde, video, symboler, interaktive elementer eller rådata fra registreringer og observasjoner.

Produksjon og prosessering innebærer å være kreativ og kreativ med bruk av digitale ressurser. Dette innebærer å skape digitale produkter ved hjelp av digitale ressurser, enten gjennom innovasjon eller videreutvikling og gjenbruk.

Kommunikasjon og samhandling innebærer å kunne bruke digitale ressurser til kommunikasjon og samhandling. Digital samhandling innebærer bruk av digitale ressurser til planlegging, organisering og gjennomføring av læringsarbeid sammen med andre, for eksempel gjennom samskriving og deling.

Å utøve digitalt skjønn innebærer å følge personvernregler og vise hensyn til andre på nettet. Det handler om å bruke strategier for å unngå uønskede hendelser og vise evne til etisk refleksjon og vurdering av egen rolle på nett og i sosiale medier.

Hvordan utvikles digitale ferdigheter?

Digitale ferdigheter utvikles gjennom bruk av digitale ressurser. Dette innebærer å bruke digitale ressurser til å tilegne seg faglig kunnskap og til å uttrykke egen kompetanse. Dette innebærer også en økende grad av selvstendighet og dømmekraft i valg og bruk av digitale ressurser.

1.1.4. Muligheter for å styrke kompetansen for sosial inkludering som eksisterer i Norge

Ulike aktiviteter og tiltak som fremmer sosial inkludering kan vektlegges i Norge. Følgende kulepunkter representerer sentrale områder som kan få mer oppmerksomhet fra norske myndigheter i fremtiden:

- Etablere sosiale arenaer spesielt for unge voksne.
- Legge til rette for sportsaktiviteter som ikke er fokusert på konkurranse.
- Utvikle tiltak som kan øke tilgangen til fritidsaktiviteter for barn fra underprivilegerte familier.
- Utvikle kjønnsnøytrale idrettsaktiviteter og økt bevissthet om kjønn normativitet og inkludering i idrett.
- Forbedring av kollektivtilbudet i distriktskommunene.
- Etablere lavterskelhelsetjenester for ungdom i distriktskommuner.
- Forbedre informasjonen om hvor unge mennesker kan søke voksenstøtte.
- Styrke det ungdomsrådsarbeidet som allerede er godt etablert i kommuner og bedre informasjon om denne typen deltakende aktiviteter for ungdom.
- Digitale ferdigheter utvikles gjennom bruk av digitale ressurser og må læres til de "ikke-digitale" for å unngå sosial ekskludering.
- Lær folk hvordan du holder en god personlig økonomi, og hvordan du planlegger din økonomiske situasjon.

1. DEN ITALIENSKE SITUASJONEN

1.1.5. Nåværende kontekst av intoleranse som eksisterer i Italia

I følge en undersøkelse utført på nasjonalt nivå av Censis, og rapportert i "53. nasjonale rapport om landets sosiale situasjon" og mer spesifikt i kapittelet "Sikkerhet og statsborgerskap", presentert i begynnelsen av desember 2019, mener 50.9% av italienerne at **det har vært en økning i rasisme og tilskriver denne situasjonen til økonomiske vanskeligheter og folks generelle misnøye**. , mens 35,6% motiverer denne situasjonen med økningen i frykt for å bli offer for kriminalitet; 23,4% mener at det skyldes at det er for mange

innvandrere og 20,5% mener at italienerne ikke er veldig åpne og hjelpsomme mot innvandrere.

Forskningen utført av Censis (Centro Studi Investimenti Sociali), et sosioøkonomisk forskningsinstitutt grunnlagt i 1964, som har utført konstant og artikulert forskning, rådgivning og teknisk assistanse på det sosioøkonomiske feltet i over femti år, tolker Italias viktigste sosioøkonomiske fenomener. Den årlige "Rapporten om landets sosiale situasjon" (utarbeidet av Censis siden 1967 på vegne av departementer, nasjonale organisasjoner og europeiske institusjoner) regnes som det mest kvalifiserte og komplette verktøyet for å tolke den italienske virkeligheten. 2019-rapporten viser at 69.8% av italienerne mener at episoder med intoleranse og rasisme mot innvandrere har økt samme år.

Dette funnet er bekreftet på tvers av territorier og sosiale grupper, med høyere verdier i Sentral-Italia (75,7%) og i Sør (70,2%), blant de over 65 år (71%) og kvinner (72,2%). Jødehatet ser også ut til å ha kommet tilbake: En europeisk borger av to anser antisemittisme for å være et problem i sitt eget land, og i Italia tenker så mange som 58% av den nasjonale befolkningen på denne måten.

Ifølge forskning utført av Pew Research, en organisasjon som produserer verdensomspennende statistikk om et stort antall emner, var italienerne i 2017 **langt de minst tolerante menneskene i Vest-Europa**, eller rettere sagt, de ble funnet å ha nasjonalistiske, innvandringsfiendtlige og anti-minoritetsholdninger til kategorier som var utsatt for ekskludering som jøder, homofile eller roma: så mange som 38% av italienerne faller inn i gruppen som scorer høyt, noe som indikerer en holdning av sterk intoleranse.

For eksempel erklærer en italiener på fire at de ikke ville akseptere en jøde som familiemedlem, mens så mange som 43% aldri ville akseptere en muslim i husholdningen (tall i begge tilfeller mye høyere enn de som ble undersøkt i andre europeiske land).

Denne holdningen fra italienernes side har sikkert også blitt påvirket av

asylsøkerkrisen de siste årene og av det faktum at utlendinger er ansvarlige for et stort antall forbrytelser, eller til og med av den dype økonomiske krisen som sikkert har gjort italienerne mer "egoistiske", men det bør bemerkes at Italia dessverre ikke er blant de beste landene når det gjelder enten den vanlige tilstedeværelsen av utlendinger eller antallet . av flyktninger som var vertskap, heller ikke for tilstedeværelsen av irregulære innvandrere, og dessuten at holdningen om liten toleranse var tydelig allerede før den økonomiske krisen.

Ifølge funnene hadde italienerne derfor en negativ oppfatning av utlendinger og minoriteter selv før alle disse tingene skjedde: den mest plausible hypotesen er derfor at det ikke er så mye noe forårsaket utenfra, men et "strukturelt" trekk, eller i det minste allerede tilstede i lang tid i italiensk kultur.

I 2020 fant «Stortingsmeldingen» utarbeidet av foreningen Lunaria at det på 18 år var 7.426 episoder med vanlig rasisme mellom 1. januar 2008 og 31. mars 2020. Det var 5.340 tilfeller av verbal vold, 901 fysiske overgrep mot personen, 177 skadeverk og 1.008 tilfeller av diskriminering.

Disse fenomenene hadde også allerede blitt indikert i 2019 "Rapport om FNs høykommissær for menneskerettigheter i Italia", som hadde fremhevet alvorlige problemer og negative konsekvenser som følge av rasediskriminering og voldsom oppfordring til hat.

I rapporten fremhever FNs høykommissær **fremveksten av rasistiske diskurser basert på negative stereotyper mot innvandrere, muslimer, mørkhudede, roma, sinti, etc.: et fenomen med økende intoleranse, religiøst hat og fremmedfrykt som finner oppmuntring selv i ordene til noen politiske ledere** og noen ganger av regjeringsmedlemmene selv.

Ved siden av disse mindre enn trøstende dataene, kan vi imidlertid også peke på en all-italiensk god praksis født i 2020 for å redusere det voksende fenomenet "online hat": i Italia er faktisk det første nasjonale nettverket for

bekjempelse av hatefulle ytringer og hatfenomener opprettet, med deltakelse av tre frivillige organisasjoner som opererer på internasjonalt nivå (Action Aid Italia Onlus, Amnesty International Italia, Cospe Onlus); åtte foreninger (Asgi- Associazione Studi Giuridici sull'Immigrazione, ARCI, Associazione 'Carta di Roma', Giulia- Giornaliste Unite Libere Autonome, Lunaria, Pangea Onlus, Vox Diritti, Rete Lenford - Avvocatura per i diritti LGBTI); en transnasjonal bevegelse (No Hate Speech Movement Italia); åtte universiteter (Bicocca, Bologna, Firenze, Padua, Reading (UK), Statale Milano, Trento, Verona); to forskningssentre (Cnr Palermo, Fondazione Bruno Kessler); to observatorier (Oscad-Observatory for security against discriminatory acts, Pavia Observatory) og National Forensic Council.

Dette nettverket opererer med en tverrfaglig tilnærming som gjør det mulig å dekke alle territoriene som må dekkes for effektiv handling, fra forskning til lovforslag, opp til tiltak i skolene for å bekjempe mobbing, diskriminering og intoleranse og å fremme en kultur for inkludering: målene med dette nasjonale nettverket spenner fra sterk promotering og støtte til advokatvirksomhet og lobbyvirksomhet, til fremme og støtte av forskning; fra deling av god praksis for motfortelling og alternativ fortelling med opprettelsen av ad hoc-prosjekter, til fremme og deling av utdannings- og opplæringsveier samt utveksling av god praksis og undervisningsmateriell, til bevisstgjøring og mobilisering av det sivile samfunn.

1.1.6. Nåværende kontekst for sosial inkludering/ekskludering i Italia

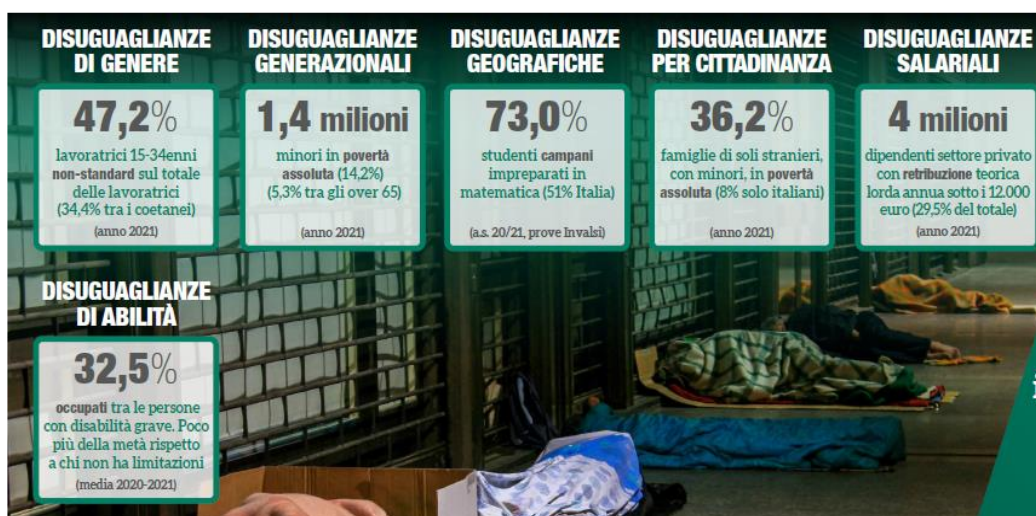
Situasjonen for **sosial ekskludering** i Italia er et alvorlig problem, som allerede nevnt ovenfor, og en av hovedårsakene til det er inntektsproblemer: i Italia i 2021 økte prosentandelen av personer med en inntekt på mindre enn 60% av gjennomsnittlig tilgjengelig inntekt (ca. 32 000 euro per år) fra 20% i 2020 til 20,1% i 2021: Denne situasjonen **involverer 11, 84 millioner mennesker**.

Ifølge Eurostats statistikk ville prosentandelen være så høy som 25,2% (14,83 millioner mennesker) hvis personer i fare for sosial ekskludering også ble tatt i betraktning, det vil si de som er i fare for fattigdom eller ikke har råd til en rekke

materielle varer eller sosiale aktiviteter eller bor i lave arbeidsintensive husholdninger.

Etter COVID, også ifølge ISTAT (Istituto nazionale di statistica – Nasjonalt institutt for statistikk), steg folk i vanskeligheter til nesten 15 millioner, det vil si 25,4% av befolkningen med en forverring også av total inntekt, delvis dempet av noen tiltak vedtatt av den italienske regjeringen som for eksempel den såkalte 'statsborgerskapsinntekten' som nådde over 1,3 millioner husholdninger (5,3% av totalen), med en årlig fordel på 5 216 euro per innbygger.

Likevel, så mye som 5,6 prosent av befolkningen (rundt 3,3 millioner mennesker) er i alvorlige materielle deprivasjon, 11,7 prosent av individer bor i lavarbeidsintensive husholdninger, det vil si med medlemmer mellom 18 og 59 år som har jobbet mindre enn en femtedel av tiden.

The graph above shows some Italian data on social exclusion at national level (ref. ISTAT 2019 Survey).

I denne sammenheng er Sør-Italia fortsatt det området av landet med høyest prosentandel av individer i fare for fattigdom eller sosial ekskludering (41.2%), stabil sammenlignet med 2020 (41%) og avtagende sammenlignet med 2019 (42.2%). Reduksjonen i risikoen for fattigdom eller sosial eksklusjon gjelder spesielt Puglia og Sicilia, mens den øker betydelig i Campania på grunn av økningen i alvorlig nød og lav sysselsettingsintensitet.

I denne perioden økte intoleranse og **diskriminerende ekskludering også på nettet** med fenomenet såkalt 'hate speech', og rasehatefulle ytringer økte med 40%: dette er en form for intoleranse og i mange tilfeller direkte hat som er tverrgående (sexistisk, homofob, rasistisk og fremmedfiendtlig, islamofobisk, antisemittisk, anti-sigøynere, klassistisk) og som øker risikoen for ekskludering og diskriminering av de mest sårbare.

I 2022 presenterte Caritas også en rapport om 'Inkluderende arbeidsmarkeder', som søker å tilby en vurdering av den bemerkelsesverdige kapasiteten til de svake fagene som bor i landet for å komme tilstrekkelig inn på arbeidsmarkedet, som er den viktigste kilden til velvære, identitet og sosial inkludering av individet, må kunne stole på målrettet politikk, og ikke på "engangs" avhjelpende tiltak.

I Italia flyttet imidlertid noe i den forrige regjeringen, som spesielt introduserte Reddito di cittadinanza (statsborgerskapsinntekt), som borgere kunne søke om fra 6. mars 2019, og forpliktet seg til å følge en personlig vei til sysselsetting og sosial inkludering. Dette initiativet er også flankert av det såkalte 'Ordinary Purchasing Card', et konsolidert tiltak mot fattigdom som har vært gjeldende siden 2008, formulert for å tilby støtte til de fattigste i kjøp av mat, farmasøytiske og parafarmasøytiske produkter og for betaling av innenlandske strøm- og gassregninger.

Verktøyet som støtter anvendelsen av disse tiltakene er ISEE (Indicator of Equivalent Economic Situation), som har som funksjon å målrette inkluderings- og fattigdomstiltak riktig og gi tilgang til ulike typer tjenester, for eksempel skolekantiner, barnehager, omsorgsboliger, etc.

I Italia er et ekstra problem i kampen mot sosial ekskludering at tiltakene for å bekjempe det fremmes og implementeres av flere som tilhører ulike regjeringsnivåer (nasjonalt, regionalt og lokalt), og dette oppsettet letter verken lesing av behov eller planlegging og evaluering av politikk: for å gjøre systemet mer effektivt, det ville være nødvendig å få disse aktørene til å snakke med

hverandre, integrere eksisterende informasjon i de forskjellige arkivene og korrelere den med sosiodemografiske egenskaper (et eksperimentelt initiativ i denne forstand startet med et prosjekt lansert av Arbeidsdepartementet sammen med de italienske regionene for utvikling av et "informasjonssystem om sosiale tjenester").

1.1.7. Nødvendige ferdigheter for å håndtere en nåværende situasjon med sosial ekskludering

Diskriminering og ekskludering kan forekomme på arbeids-, politisk og sosial sfære, mens sosial inkludering nettopp tar sikte på å eliminere enhver form for diskriminering i et samfunn samtidig som folks mangfold respekteres. Utvilsomt, i dette historiske øyeblikket, er det uunnværlig å lytte til folks lidelser for å fremme individuelle og sosiale "resiliens" -prosesser og for å redusere sårbarheten til befolkningen som potensielt er i fare for fattigdom, marginalitet eller sosial ekskludering.

Å møte lidelsene til mennesker, som blir stadig mer desperate og isolerte, betyr å gjenopprette håp og tilhørighet, for på denne måten tilbys de svakeste beskyttelse, en tjeneste, en ressurs og støtte for deres tilstand. Det er derfor nødvendig å utvikle ferdighetene til å skape et " **motstandsdyktig samfunn**", det vil si et fellesskap som utvikler tiltak for å styrke den personlige og kollektive kapasiteten til sine medlemmer og institusjoner for å påvirke løpet av sosial og økonomisk endring.

Resiliens representerer faktisk settet av betingelser for gjenopptakelse av en ny utvikling etter en traumatisk psykisk smerte, en psykisk, kulturell og sosial prosess som lykkes i å frigjøre nye og uventede muligheter for eksistens.

Vi må arbeide for å styrke lokalsamfunnets inkluderende kapasitet for å bedre levekårene for mennesker i fare for fattigdom/sosial ekskludering eller i en situasjon med alvorlig materiell nød. Det første målet er alltid å fremme ferdigheter og **kompetanse som fremmer aktiv deltakelse**, samt formidling av en bredere kultur for solidaritet og sosial inkludering.

Evnen til å **lytte og gi svar** til de som trenger støtte i form av tilgang til informasjon og hjelp med grunnleggende behov, er faktisk grunnleggende for å redusere isolasjon, marginalisering og ekskludering. I tillegg til kommunikasjonsevner er ferdigheter i å bygge aktivt og støttende medborgerskap også grunnleggende.

Videre er det nødvendig å implementere kunnskap og ferdigheter i gjennomføringen av aggregerende og sosialiserende aktiviteter som tillater direkte kontakt mellom mennesker og deling av informasjon gjennom jungeltelegrafens uformellhet.

Det er nødvendig å forbedre evnen til å skape og øke et nettverk av samarbeid med andre organisasjoner og offentlige og private enheter (et italiensk eksempel er Alleanza contro la Povertà - Alliance against Poverty-, som er et sivilt samfunn, ikke-partisk organ som samler 35 organisasjoner, inkludert foreninger, representanter for kommuner og regioner og fagforeninger) nyttig å finne partnere å jobbe med og å utvikle et informasjonsnettverk som fremmer territoriell bevissthet samt kretser av for eksempel matsolidaritet. Det er klart at det blir viktig å også legge til rette for kunnskap om sosiale og webverktøy i denne sammenhengen.

I tillegg er det nyttig å utvikle ferdigheter for å fremme arbeidsmuligheter for å tilegne seg eller **reaktivere sektorkompetanse** for personer som har levd i situasjoner med alvorlig marginalitet for lenge, langtidsledige, også ved å utvikle spesielle inkluderende laboratorier og tematiske verksteder.

1.1.8. Alternativer for å forbedre ferdighetene for sosial inkludering som for tiden eksisterer i Italia

Alternativene for å forbedre sosial inkludering ligger absolutt i å oppmuntre til en samarbeidende utviklingsprosess som involverer utøvere, personer med risiko for ekskludering og det bredere samfunnet. For å gjøre dette er forskning som bruker utfordrende spørsmål for å avsløre indikatorer eller ambisjoner for

utvikling også nyttig: på denne måten kan det utvikles en masse grunnlinjedata som er nyttig for å utforske eksisterende praksis og planlegging, implementere og evaluere endring.

Forskning og analyse, også drevet av bevis og data samlet inn, kan faktisk gjøre det mulig å påvirke politikk på nasjonalt nivå i spørsmål om forsvar av rettighetene til de mest sårbare, deres beskyttelse og fremme av tiltak for å bekjempe fattigdom og ulikhet. For dette formål er det også nødvendig å utvikle robuste overvåkings- og evalueringssystemer for programmene som er implementert for å definere effektivitet, innvirkning og bærekraft, og å markere og fremme god praksis som skal replikeres, ved å vedta en "bevisbasert" tilnærming som gjør at vi kan bygge videre på de effektive erfaringene som er utviklet.

Når det gjelder undervisning, må den ofte tilpasses og struktureres på den enkelte som står i fare for å bli ekskludert, det vil si at den bør tilpasses disse personenes behov og egenskaper og deres utgangsbetingelser, samt til de ulike læringsstilene til hver enkelt. Det er helt klart nødvendig å innføre begrepet «nødvendige og tilstrekkelige» ressurser for å støtte læring, deltakelse og inkludering i de ulike miljøene.

Vi må komme over konseptet om at "mangfold" er en verdi og ikke et problem, at tvert imot, forurensning av kulturer, tanker, meninger, raser er en kilde til vekst og ikke av tilbakestående. Det ville være nyttig å fremme solidaritet og samfunnsborgerskapskurs som får folk til å forstå betydningen av likestillingslover og den iboende og umistelige verdien av de samme lovene.

En annen nyttig handling er å involvere så mange frivillige som mulig i sosiale inkluderingstiltak ved å utvikle spesifikk pedagogisk støtte for dem, som også kan aktiveres og implementeres eksternt, fremme inkluderende undervisning og "veiledning" for å skape et mer inkluderende og effektivt miljø. I denne forstand opprettelse av mulige "samfunnssentre" som fremmer tjenester og aktiviteter som studiestøtte til barn og unge, italienske kurs, sportsaktiviteter

(inkludert sosial sport), CAF-tjenester, jobbveiledningstellere, yrkesfaglige kurs, foreldrestøtte og sosiokulturelle og fritidsaktiviteter og arrangementer som tar sikte på å fremme inkludering.

1. DEN IRSKE SITUASJONEN

1.1.9. Nåværende intoleranse eksisterende i Irland

Ifølge McGreevy (2015) har en europeisk undersøkelse oppdaget at Irland er blant de mest tolerante nasjonene i EU og blir mer tolerant hvert år. Moore (2015) rapporterer at mer enn 27 000 personer i forskjellige land i EU ble undersøkt. Dette omfattet mer enn 1000 irske individer. Resultatene av denne studien indikerte at irer er blant de mest tolerante når det gjelder etnisitet, kjønn og seksuell orientering. Irlands befolkning er hovedsakelig hvit irsk. Selv om Irland de siste årene har ønsket velkommen tusenvis av individer av forskjellige etnisiteter fra flere land rundt om i verden. Dublin, Irlands hovedstad, har blitt avbildet som en av de mest kosmopolitiske byene i Europa.

Selv om flertallet av irer er fordomsfrie og imøtekommende, eksisterer intoleranse dessverre fortsatt i det irske samfunnet. Det irske samfunnet har kommet langt for å utvikle et heterogent samfunn, men intoleranse hersker mot minoritetsgrupper. Disse minoritetsgruppene inkluderer blant annet innvandrere/migranter, reisefellesskapet og LHBTQI+-samfunnet. Denne forankrede intoleransen har en tendens til å stamme fra mangel på informert kunnskap og i Irland først og fremst fra katolisismen.

1.1.10. Nåværende kontekst for sosial inkludering/ekskludering i Irland

Migranter:

Selv om Irland er kjent for sin vennlige og imøtekommende natur, er rasisme dessverre et problem som råder. Ofte møter personer fra alle bakgrunner diskriminering, hatefulle ytringer eller til og med fysisk brutalitet. Disse hendelsene er ikke spesifisert til eksakte områder i Irland eller en eksakt aldersgruppe.

Rasisme:

I Irland er det store problemet med rasisme mangel på rapportering. Ofte er ofrene for redde for å stå frem på grunn av trusler og en bekymring for at de ikke vil bli tatt på alvor. Det er viktig å merke seg at Garda Síochána, Irlands politistyrke, i mange år ikke anerkjente rasisme som en form for fordommer i opptakssystemet. I dag møter personer som kommer fra innvandrerbakgrunn ofte fordommer og diskriminering i deres ansettelse, boliger og utdanning (Immigration Council of Ireland, 2022).

Det reisende samfunnet:

Tradisjonelt levde reisende en nomadisk livsstil, og flyttet fra sted til sted. Dessverre er det reisende fellesskapet ikke fremmed for intoleranse i Irland. The Travelling Community er en av de mest berøvede og marginaliserte gruppene i Irland i dag. Som samfunn klarer de seg dårlig på alle indikatorer som vurderer ulempe, for eksempel; arbeidsledighet, deprivasjon, sosial ekskludering, helsekvalitet, nyfødtdødelighet, forventet levealder, analfabetisme og tradisjonell utdanning (Travelling Community Service, 2021).

Bolig:

Mangel på overnatting er et fremtredende problem for reisefellesskapet. Siden det ikke er nok stoppesteder for reisende å leve et nomadisk liv, kan reisende bli tvunget til å gå inn i tradisjonelle boliger, som ofte er store avstander langt borte fra familiene sine. Dette kan føre til at de føler seg bortgjemt og at de må skjule sin selvidentitet fra sine naboer for ikke å møte bekymringen for intoleranse og diskriminering. Selv for de i samfunnet som ønsker å bo i tradisjonelle boliger, oppstår problemer med grunneier som diskriminerer dem.

Rasisme mot en bestemt gruppe:

Det reisende fellesskapet er påvirket av rasisme gjennom hele livet. Det kan provosere mobbing i skolene, nekte inn i offentlige områder, etc. For eksempel, hvis en reisendes begravelse skjer i en by, er det ikke uhørt for butikker og puber å stenge for dagen, for å unngå stereotyp konflikt. Partisk medierepresentasjon

og sosiale medier konstruerer også feilinformasjon og misforståelser om samfunnet. Yngre reisende kan spesielt synes det er vanskelig å takle identiteten sin og forsøke å skjule den i skolen eller videreutdanning (Spunout, 2021).

Utdannelse:

Arbeidsledigheten for det reisende fellesskapet er for tiden over 80% på grunn av fordommer fra arbeidsgivere, rasisme på arbeidsplassen og fravær av hjelp til utdanningsprestasjoner og lærlingmuligheter. Utdanningsprestasjoner blant de som er i reisefellesskapet er betydelig under nivåene i befolkningen generelt. Bare 13,3% av kvinnelige reisende ble utdannet til videregående nivå eller videre, sammenlignet med 69,1% av befolkningen generelt. Videre var bare 13,6% av mannlige reisende kun skolert til grunnskolenivå, sammenlignet med nesten 57,2% av befolkningen generelt (Spunout, 2021).

Kultur:

Ifølge Reiserådgivningstjenesten (2021) betyr intoleranse og stigma at reisende ikke føler seg respektert og konstruerer et ekstremt skadelig selvilde. Selv om det reisende fellesskapet inviterer reisende til å sette pris på deres individualitet, skikk og kultur, er det i sannhet mange som blir diskriminert. Reisende er alltid bevisste på at de oppfattes og klassifiseres som en del av reisefellesskapet, under hverdagslige omstendigheter, på en pessimistisk måte. Reisende aksepterer ideen om at samfunnet deres er primal, bakover, meningsløst og til og med ulovlig. Dette fører til at det er vanskelig å forestille seg en følelse av verdighet. I stedet produserer det følelser av forlegenhet og en grad av medfølgende psykologiske problemer.

LHBTQI+-fellesskapet:

Selv om Irland var det første landet i verden som introduserte likeverdig ekteskap for likekjønnede par gjennom en populær avstemning i 2015, fortsetter de å møte intoleranse den dag i dag. Personer i LHBTQI+-samfunnet kan ofte møte homofob mobbing, transfobisk mobbing eller trakassering. Denne typen mobbing skjer i ulike settinger, uavhengig av alder og bakgrunn. For eksempel på skolen, på arbeidsplassen, i sport eller til og med hjemme. Å bli mobbet kan

få de i samfunnet til å føle seg opprørt, truet, ydmyket eller hjelpeløs. Mobbing og trakassering kan forårsake fysisk, psykisk og sosial nød. Det kan føre til at du føler deg isolert, redd, rasende, frakoblet eller ulykkelig. Alle disse faktorene kan påvirke din mentale helse negativt (HMS, 2018).

I følge Kolto (2021) ga 7 av 10 LGBTQI+-elever uttrykk for at de følte seg utrygge, skremt og isolert på skolen. Videre bemerket de 788 skolebesøkende ungdommene (13 til 20 år) som svarte på LGBTQI + 2019 School Climate Survey overlegne nivåer av homofobi og transfobi fra forskjellige studenter og til og med noen lærere. Å bli mobbet og undertrykt var ikke uhørt. I følge Social Affairs Correspondent, Kitty Holland (2022), er det en enorm underrapportering av vold eller trakassering angående LGBTQI + -relatert trakassering. Paula Fagan, administrerende direktør i LGBT Ireland, rapporterte at organisasjonens hjelpelinje bare mottok fem samtaler om vold eller trakassering i 2019, 15 samtaler i 2020 og 21 samtaler i 2021.

Dessverre kan noen individer som er en del av LHBTQI+-samfunnet møte mangel på støtte fra venner og familie. Dette kan skje når de først identifiserer sin seksualitet, går inn i et forhold eller starter en familie. Dette kan være vanskelig å oppleve og påvirke deres psykiske helse. Ofte forstår ikke familier, vanligvis foreldre, hvordan de skal hjelpe sine LGBTQI+-familiemedlemmer. Noen familier kan trenge litt støtte selv. Heldigvis blir informasjon og støtte stadig mer utbredt for de i LHBTQI+-samfunnet og deres familier i Irland (HSE, 2018).

1.1.11. Nødvendige ferdigheter for å håndtere en nåværende situasjon med sosial ekskludering

Som tidligere nevnt har Irland blitt stadig mer tolerant de siste tiårene. Vi er imidlertid langt fra et utopisk samfunn. Irland må utvikle og bruke de nødvendige ferdighetene til å håndtere sosial ekskludering av de berørte for å øke sosial samhørighet på nasjonalt nivå. Dette kan løses gjennom et fleksibelt svar på individuelle behov, overvinne eksisterende barrierer gjennom politisk intervensjon og utfordre sosiale oppfatninger.

Å gi alle like muligheter i arbeidslivet vil bidra til å skape et balansert og konkurransedyktig **arbeidsmarked**, noe som kan øke økonomien. Å gi muligheter til de som kanskje ikke har ressurser til å få **opplæring på grunn av sin bakgrunn**, har makt til å bryte ned barrierer som hindrer sosial inkludering. Det vil også tillate ulike mennesker fra ulike grupper å jobbe sammen og bedre integrere seg i samfunnet.

Å tillate lik tilgang til utdanning kan også øke sosial inkludering. Utdanningsmuligheter har makt til å bedre integrere medlemmer av samfunnet slik at de kan **styrke sin kunnskap, ferdigheter og holdninger**. Like muligheter uavhengig av bakgrunn kan bedre integrere individer fra tidlig barndom til voksen alder. For eksempel forlater reisefellesskapet vanligvis skolen i tidlig alder for å gifte seg og jobbe. Men å tilby flere muligheter som støtter inkludering, kan oppmuntre dem til å bli på skolen for å bekjempe marginalisering. Det tillater også andre som ikke er klar over disse tingene en sjanse til å se hvor de kommer fra og hvorfor de har disse trosretningene og tradisjonene, og bygger bro over gapet av sosial ekskludering så mye mer.

Å ha flere retningslinjer og strategier på plass i Irland vil fremme et mer inkluderende samfunn. Marginaliserte grupper støttes ikke av gjeldende retningslinjer og prosedyrer. Ved å tilby ytterligere støtte til sårbare grupper i samfunnet, kan vi beskytte disse gruppene av mennesker som står i fare for sosial ekskludering.

En annen tilnærming til å håndtere sosial ekskludering er å gi de som trenger det, ressurser og muligheter til å føle seg inkludert i det irske samfunnet. For eksempel kan de som flytter til Irland (innvandrere) ikke være fullt utstyrt for å blande seg med det irske samfunnet, de kan ha lite **engelskspråklige ferdigheter** eller har flyttet fra familien. Å gi disse personene muligheter til å opplære kan forbedre deres muligheter for sosial samhørighet.

Å gi marginaliserte samfunn en stemme for å bli hørt, kan arbeide for å styrke dem, og la dem uttrykke sine meninger og bekymringer uten frykt for gjengjeldelse. For eksempel har LGBTQI + nesten ingen **seksuell**

helseopplæring i skolen, da den for øyeblikket ikke er en del av den nåværende læreplanen (García Sacristán, 2020). Å reformere dagens læreplan og tilby informativ kunnskap for disse marginaliserte gruppene informerer ikke bare, men har også makt til å redusere mulighetene for marginalisering.

1.1.12. Alternativer for å forbedre ferdighetene for sosial inkludering som for tiden eksisterer i Irland

Irland tar for tiden sikte på å implementere ferdigheter for sosial inkludering for marginaliserte samfunn gjennom programmer og politikk over hele landet. Å fremme disse strategiene kan bidra til å styrke effekten av å senke marginaliseringsratene.

Gult flagg:

I følge NCAA (2019) er Yellow Flag-programmet et skolebasert program utviklet av Irish Traveller Movement (ITM) i 2008 som ønsker å hjelpe grunnskoler og videregående skoler til å utvikle seg til å være mer inkluderende for alle kulturer og etnisiteter, ære mangfold og stille spørsmål ved rasisme og fordommer. Programmet arbeider med studenter, ansatte, administrasjon, foreldre og det bredere samfunnet, slik at spørsmål som mangfold og likestilling kan anerkjennes utover skolemiljøet og i det daglige livet, slik at disse problemene ikke ses å bli håndtert bare innenfor det tradisjonelle pensum.

Som nevnt tidligere, reisende er mindre sannsynlig å fullføre sine andre nivå utdanningsstudier, sammenlignet med bosatte mennesker. Å innføre reisende kultur og historie i skolens læreplan kan endre dette fullstendig. Medlemmer av det reisende samfunnet kan føle seg mer tilbøyelige til å bli i utdanning hvis de føler at deres kultur og historie blir anerkjent og studert av andre. Det kan også gi bosatte mennesker en mulighet til å lære om denne rike kulturen og historien og bygge bro over gapet som mangler mellom disse to samfunnene i irske samfunn.

Seksuell helsefremmende arbeid

I følge Griffith College's, Schools Liaison Officer, Sinead O'Callaghan (2019), er Irland fortsatt i ferd med å vedta loven "Provision of Objective Sex education Bill 2018". Dette lovforslaget tar sikte på å garantere studentenes rett til å motta saklig og objektiv forholds- og seksualitetsundervisning uten pålegg fra den katolske kirke. For tiden har LGBTQI + liten eller ingen seksuell helseopplæring i skoler over hele landet. Til tross for at Irland er kjent for å være det første landet i verden som introduserte likeverdig ekteskap for par av samme kjønn i 2015, blir det selv nå ikke undervist i en konkret seksualundervisningsplan i hele utdanningssystemet. Med en av tre familier her i Irland som ikke-tradisjonelle, må denne typen ressurser være på skoler, høyskoler og universiteter slik at fremtidige generasjoner kjenner all informasjonen som er tilgjengelig for å holde dem lykkelige og trygge (Tech Life Ireland, 2022). Å ha denne typen ressurser i irske skoler bidrar til å bringe bevissthet og skaper et trygt og åpent miljø, ikke bare for de i LGBTQI + -samfunnet, men for de som kanskje ikke er det.

Rapporter Rasisme

Organisasjoner som Innvandrerrådet gir et støtteapparat mot rasisme og hjelp til personer som har opplevd eller opplever rasisme. Dette gjør at de kan argumentere for bedre svar, slik at folk føler seg mer komfortable med å rapportere hatkriminalitet. For å underbygge dette arbeidet fortsetter rådet å jobbe i partnerskap med andre organisasjoner for å presse på for levering av effektiv lovgivning om hatkriminalitet (Immigration Council of Ireland, 2022).

Som nevnt tidligere, rapporterer de fleste innvandrere / innvandrere ikke denne typen forbrytelser, da de ikke tror det vil hjelpe dem. På grunn av dette har det nesten blitt normen for disse forbrytelsene å vokse over hele landet. Uten konkrete bevis og flere rapporter om disse forbrytelsene, vil det ikke være noen effektiv hatkriminalitetslovgivning på plass for å beskytte de berørte.

1. DEN SPANSKE SITUASJONEN

1.1.13. Nåværende kontekst av intoleranse som eksisterer i Spania

I Spania er den nåværende konteksten av intoleranse definert på grunnlag av to samtidige situasjoner som fører hverandre på en svært skadelig måte for samfunnet.

For det første rammet den **økonomiske krisen** i 2008 Spania på en slik måte at den aldri har klart å komme seg helt, opprettholde høy arbeidsledighet, og når det gjelder ungdom, akkumulere år hvor ungdomsledigheten var rundt 50%. Det må også legges til at de økonomiske og juridiske tilpasningene som ble brukt, førte til en forverring av eksisterende arbeidsforhold. Som kulturelt ofte er tilfelle i mange land, til tross for de høye nivåene av korrupsjon, ble skylden for alle de dårlige nyhetene over tid tildelt de lavere klassene og innvandrerne. Det skal bemerkes at Spania tradisjonelt har vært et land av emigranter, ikke innvandrere, og eksplosjonen av innvandring til Spania har falt sammen med den økonomiske krisen og mangelen på sysselsetting, i en sosial sammenheng der det meste av landet **ikke var vant til å leve dag for dag med mennesker av andre raser og andre land som likeverdige**. . Ifølge departementet for inkludering, sosial sikkerhet og migrasjon av den spanske regjeringen bor nesten syv millioner innvandrere for tiden i Spania, noe som representerer 12,9% av befolkningen; hovedsakelig fra Sør-Amerika og Afrika.

Det er illustrerende at et land hvis utvandring har befolket steder på alle kontinenter, så snart dets posisjon forbedret seg med begynnelsen av demokratiet og dets inntreden i EU, begynte å være kritisk til innvandring og til folket som prøvde å gjøre det samme de hadde gjort i flere tiår.

På samme måte har dette ført til problemer med intoleranse knyttet til klasseforskjeller, hvor den sosiale forbedringen i det siste tiåret ikke har nådd alle likt, noe som fører til **dype sosiale divisjoner**; samtidig som Spania har måttet møte viktige problemer med kjønns vold, overfor en forfedres skjul intolerant oppfatning mot kvinner, tradisjonelt kalt "machismo", og som har ført til stillinger som blir polariserte, med grupper som støtter de eksisterende sosiale og juridiske reformene, og folk som herder sine posisjoner mot det, og skaper enda flere problemer med intoleranse.

For det andre har denne situasjonen, ustabil i seg selv, funnet et viktig og alvorlig løft i den **voksende intoleransen på internasjonalt nivå**, der de mest intolerante stillingene som dukket opp i Spania etter krisen i 2008, har funnet støtte, et eksempel og et ekko, i ulike internasjonale politiske og sosiale bevegelser, som reagerer på denne nye trenden med intoleranse.

For å konkludere, bør det bemerkes at noen progressive retningslinjer nådd rundt lovgivningen rundt LGTBI-grupper og andre lignende, har funnet en **sterk intolerant respons i dagens sammenheng**, som har ført til at Spania har alvorlige problemer med hendelser og tegn på intoleranse mot disse kollektive.

Langt fra å avansere i tråd med de moderne godkjente lovene, når gamle dager med intolerante stillinger knyttet til det fascistiske militærdiktaturet som eksisterte i 40 år i Spania, deres sosiale og kulturelle posisjon og deres maktsentre et nytt fremstøt og påvirker fremdriften av landet og dets samfunn, så vel som sameksistensen av borgere i mange fasetter.

I dag har Spania et alvorlig problem med intoleranse både mot innvandrere, og til og med mellom forskjellige regioner og forskjellige grupper som utgjør det spanske sosiale og økonomiske nettverket, eller mot LGTBI-grupper, noe som fører til at intolerante politiske posisjoner i økende grad følges og støttes.

1.1.14. Nåværende kontekst for sosial inkludering / ekskludering i Spania

Intoleransesituasjonen som beskrives materialiserer seg i et miljø der sosial inkludering er problematisk, og situasjoner med ekskludering sprer seg med økende frekvens.

Mellom 2008 og 2013 fant det sted en intens og langvarig prosess med økende **sosial splittelse** i Spania, som landet ikke bare aldri har kommet seg fra, men har sett sine negative konsekvenser intensiveres.

I den siste rapporten om utviklingen av sosial ekskludering i Spania står det at 49% av spanske husholdninger er i en integreringssituasjon, noe som representerer et tall 12 poeng høyere enn i 2013; Men alvorlig ekskludering

fortsetter å påvirke 9% av befolkningen, et tall som ligner på 2013 og høyere enn i 2007.

Forholdet mellom ekskludering og fattigdom og utelukkelse uten fattigdom er like, og varierer bare med 2%. Dette viser oss en variasjon og kompleksitet i problemet med sosial inkludering/ekskludering der.

Likevel svever fattigdommen i Spania i dag rundt 9%, og det innebærer nesten fem millioner innbyggere som er fattige eller i fare for fattigdom.

Boliger og nabolag:

I en kontekst som den nåværende, og hvor prisene i dag er for høye for middels lønn, innebærer hele denne situasjonen alvorlige vanskeligheter med å få tilgang til bolig; og selv om regjeringen dekker grunnleggende tjenester som helse og utdanning, hindrer gapet med hensyn til gjennomsnittet av samfunnet en effektiv arbeids- og sosial integrasjon, favoriserer utseendet til motstridende befolkningssentre, forbundet med kriminalitet eller deres frakobling med samfunnet i deres alder.

Noen ganger er uvitenhet og fordommer også et problem, og de må håndteres riktig.

Sosial avvisning av hjelpeprogrammer:

Det nåværende klimaet av intoleranse avviser disse gruppene, og fører til at de blir sosialt ekskludert, med et klima som i økende grad er i strid med bistanden de får.

Det har blitt oppdaget behovet for folk å lære ikke bare å be om det de trenger, men også å verdsette hva de kan bidra til samfunnet.

Mangel på ferdigheter som er avgjørende i dag:

I dag er selv jobber som det ikke kreves kvalifikasjoner for, ofte knyttet til bruk av ny teknologi, eller kunnskap om markedet eller hva et produksjonssystem innebærer i dag, som noen av disse gruppene vanligvis mangler, noe som gjør det vanskelig for dem å integrere arbeidskraft, ikke lenger i bestemte bransjer som det er behov for spesifikk opplæring for, men noen ganger til og med for

oppgaver så enkle som å jobbe i et supermarked, på en bensinstasjon eller i en butikk.

Sosial fordrivelse hos foreldre og barn, og utdanning:

Om de fleste sårbare grupper rammer denne situasjonen de yngste hardest. De møter vanligvis alvorlige vanskeligheter med å kunne integrere seg i dagens barn / ungdomsverden, stadig dyrere og knyttet til ny teknologi. På samme måte har foreldrene deres verken kunnskapen eller minimumsmidlene som er nødvendige for å kunne støtte dem.

Foreldrenes økonomiske nivå ender opp med å bli avgjørende for utdanningen, selv når det er bistand slik at de kan studere på skoler med gutter og jenter med høyere økonomisk kapasitet.

Utover dette handler problemet som overføres til oss ikke bare om digitale ferdigheter og å gi støtte til barn, men om deres egne evner til å fungere i den verden, og å vite hvordan man løser daglige problemer knyttet til unge menneskers liv og vekst.

Solidaritet:

Den betydelige arbeidsledigheten og usikkerheten i arbeidsforholdene i Spania har ført til at innvandrere blir sett på som en gruppe som kommer til å ta noe som spanjoler mangler, og det er ikke bare noen få intolerante bevegelser som presser på nå for hjelp og for at støtteinitiativene først skal være rettet mot å løse manglene som den spanske befolkningen har i dag.

Dette fører til at grupper av innvandrere, hovedsakelig fra Latin-Amerika og Afrika, har alvorlige vanskeligheter for deres virkelige sosiale inkludering.

Avvisningen som dette betyr, å etablere et skille mellom førsteklases borgere og annenrangs utenlandske statsborgere, må håndteres både i daglige konflikter på jobben og i hverdagen, og igjen verdsette hva hver enkelt kan bidra med; og fra et internt nivå, når det gjelder selvtillit og empati. Holdningen til de involverte skal bidra til å forstå de positive aspektene av solidaritet, øke kommunikasjonen og sosiale ferdigheter.

Språk og kultur:

Når det gjelder innvandrere fra Afrika, er språk det første hinderet for inkludering, og rase det andre. Til tross for bildet av et gjennomtrengelig og tolerant land, er det nesten umulig å finne en svart person som jobber i en offentlig institusjon, og svært vanskelig å finne dem som jobber i en stor butikk. I tillegg er det en gruppe med en helt annen grunnleggende kultur, som sosialt ikke har ferdighetene knyttet til det sosiale forholdet som er nødvendig både på personlig og profesjonelt nivå for å kunne fungere effektivt.

Fordommer og kultur:

Gruppen av latinamerikanske innvandrere har ikke noen av disse afrikanernes problemer, men det ble oppdaget at de, presset av anlegget som et felles språk innebærer, mangler empati, analytisk kapasitet og å vite hvordan de skal lese virkeligheten de har foran seg, ikke bare når det gjelder muligheter, men i måten fordommene som Spania har mot latinamerikanere blir møtt. Samtidig er det en gruppe som bringer en måte å gjøre ting på som er dypt forankret i opprinnelseskulturen, og mangler vanligvis den nødvendige fleksibiliteten til å håndtere situasjoner der de kan lide ekskludering i hverdagen: ekskludering på grunn av aksent, ekskludering av temaene om å knytte søramerikanere og løgnere eller kriminelle, utelukkelse fordi det i Spania alltid antas at deres utdanning og universitetsgrader er falske, utelukkelse fordi sosialt i personlige forhold antas det ofte at en latinamerikansk person er desperat etter å integrere seg for enhver pris eller for å løse sine juridiske papirer. På dette tidspunktet bør det bemerkes at mellom 2015 og 2017 gikk rasisme i personlige forhold fra 21% til bekymringsfulle 36%, nesten dobbelt.

I begge tilfeller er det mangel på kunnskap om de vanlige manerer og prosedyrer i arbeidskraft og sosial integrasjon, og om mulighetene eller ferdighetene som er nødvendige for å håndtere daglige situasjoner der begge gruppene må møte avstanden som eksisterer fordi de er forskjellige: måte å uttrykke seg profesjonelt, skikker i en jobb, hva et balansert forhold mellom menn og kvinner er som på lokalt nivå, hvilke verdier blir verdsatt av den andre personen i hver sammenheng, og andre lignende situasjoner.

I tillegg skal det bemerkes at det har blitt oppdaget at forbedringen av arbeidsmarkedssituasjonen, reduksjon av det høye ledighetsnivået (12,45% i juli 2022, det beste tallet de siste 10 årene, med mer enn 35% av ungdomsledigheten), ikke bare har redusert det eksisterende intoleranseklimate, men heller står i kontrast til den sterke økningen.

Endelig er LGTBI-kollektivet i dag i Spania en av de store forverret av intoleranse, selv fra et kulturelt synspunkt, hvor homofobiske angrep, eller kritikk av støtteprogrammer, er et aktuelt problem; til det punktet at nå ethvert juridisk fremskritt for å støtte kollektivet er sterkt kritisert av den mest konservative sektoren, går utover grensen for den vanlige politiske kritikken og fremmer intolerante situasjoner. Dette gjenspeiles i det siste hos unge mennesker, hvor LGTBI-personer må møte situasjoner med avvisning eller konflikt med økende frekvens.

Vold:

Hatkriminalitet i Spania økte med 33% mellom 2014 og 2019; mens forbrytelser knyttet til seksuell identitet ikke har sluttet å vokse, sakte men sikkert. Det faktum at Spania er et svært avansert land når det gjelder lovgivning om denne gruppen, betyr ikke at problemene ikke har sluttet å vokse, og i dag er det mennesker som er presset til ikke å vise sin tilstand offentlig, eller som kan lide verbal vold - noen ganger til og med fysisk - av denne grunn.

Sosial avvisning:

I Spania er det en dualitet der de fleste familier vil akseptere og støtte et familiemedlem som tilhører LGTBI, men samtidig vil de ikke ha det og avviser dem sosialt generelt. Det fortsetter å være et åpenbart kulturelt og sosialt ubehag, og dette betinger ikke bare de sosiale forholdene til denne gruppen, men også deres arbeidshorisont, der de i mange fagmiljøer fortsatt må skjule - eller nekte - tilstanden deres for å unngå skade.

Når en konflikt dukker opp, i det nåværende intolerante klimaet, er det lett for situasjonen å forverres, og for begge sider å ikke vite hvordan de skal kanalisere

den produktivt, og generere situasjoner med sjokk og skade på de berørte menneskene.

På samme måte er de unge i denne gruppen preget av deres kravende natur, men å vite hvordan de skal kreve sine rettigheter er ikke det samme som å vite hvordan man skal håndtere situasjoner med intoleranse og homofobi som eksisterer i en by, når de får tilgang til et offentlig sted; eller når deres seksuelle tilstand genererer en situasjon med intoleranse på jobben. Ekspertene bekrefter at det mange ganger er viktigere å administrere dem produktivt, enn bare et krav om anvendelse av deres rettigheter uten å administrere deres spesifikke forhold til de involverte.

Generelt intoleransemiljø:

Økningen i generell intoleranse fører til at spenningen vokser, og konfliktsituasjoner eller misforståelser oppstår oftere enn normalt. Videre har de psykologiske konsekvensene av pandemien økt dette, og drevet konflikt over tidligere nivåer. Det er nødvendig at befolkningen generelt, og spesielt de gruppene som er mest utsatt for intoleransesituasjoner, lærer å håndtere disse situasjonene, løse konflikter, minimere daglige påkjenninger til det uunngåelige minimum, og styrke sine ferdigheter når det gjelder å assimilere og kanalisere dem effektivt.

1.1.15. Nødvendige ferdigheter for å håndtere en nåværende situasjon med sosial ekskludering

En tverrgående visjon om den eksisterende konteksten av intoleranse, og søker maksimal anvendelighet og overførbarhet av ferdighetene som skal utvikles og deres fordeler, bestemmer at i Spania er det presserende å legge til rette for alle slik at samfunnet generelt, men her de mest sårbare menneskene og de nærmeste til å lide situasjoner av intoleranse, eller som har stor risiko for å lide sosial ekskludering i noen grad, utvikle eller styrke følgende ferdigheter for å håndtere de beskrevne problemene, og forbedre deres personlige, sosiale og / eller arbeidsposisjonering og horisont for å oppnå en reell inkludering i vårt samfunn:

Konflikthåndtering: De fleste av de eksisterende konfliktene, på operativt nivå, antar at de involverte partene kolliderer uten å vite hvordan de skal håndtere sine egne konflikter på en sosial måte, der alt er redusert til krav, men ikke for å håndtere disse situasjonene optimalt når de oppstår.

Sosial fleksibilitet: De fleste fordommer og konfliktsituasjoner observert eller oppdaget starter fra ufleksible stillinger. Det er nødvendig at alle parter, både de berørte, og menneskene - sosialarbeidere, trener, etc. - som jobber med denne typen gruppe, så vel som sitt eget miljø, utvikler en større kapasitet rundt sosial fleksibilitet som bør definere sin posisjon i møte med vanlige situasjoner med intoleranse og / eller sosial ekskludering.

Analytisk kapasitet for inkludering: Det er nødvendig for folk å vite hvordan de skal lese personlige situasjoner, situasjoner i deres sammenheng, og til og med situasjoner med kulturell konfrontasjon og hva dette innebærer, men for det er det nødvendig at de har en sterk analytisk ferdighet som gjør at de kan lese virkeligheten og deres miljø utover deres personlige ønsker, eller deres sosiale mangler.

Sosial empati: Mangelen på forståelse som for tiden eksisterer i Spania, kan bare møtes med sosial empati og gjensidig forståelse. En empati basert på kunnskap og respekt som essensielle verdier, men som trenger personlig vekst av denne kompetansen for å kunne anvende den. Til slutt må empati i en sammenheng med intoleranse være villig anvendelse av resultatene av ovennevnte analytiske ferdighet.

Sosial proaktivitet: Å leve i et klima av intoleranse betyr at mange ganger muligheten for at visse negative situasjoner - eller vanskeligheter med å oppnå en reell sosial inkludering - oppstår, eller deres konsekvenser og implikasjoner er kjent på forhånd. Utviklingen av sosial proaktivitet må fremmes som en holdning som deretter styrer alle tidligere kompetanser, ikke bare for å tilstrekkelig håndtere situasjoner med intoleranse eller sosial ekskludering

oppdaget, men også for å kunne posisjonere seg på forhånd for å minimere deres utseende.

Selvtillit: Det er nødvendig for gruppene som er ofre for intoleransesituasjoner, som har vanskeligheter med å oppnå sosial inkludering, og menneskene som jobber med dem, å anta behovet for å ha en sterk selvtillit og legge en positiv verdi på hva de er, men også hva de kan bidra til samfunnet, i samsvar med miljøet og de daglige situasjonene som oppdages.

Alle disse ferdighetene må styrkes, konfigureres og utvikles i en kontekst av anvendelse knyttet til situasjoner med intoleranse og potensiell ekskludering som grupper og mennesker mest sårbare bør møte.

1.1.16. Alternativer for å forbedre ferdighetene for sosial inkludering som for tiden eksisterer i Spania

Opplæringsprogrammer for sysselsatte og arbeidsledige:

Drevet av det høye ledighetsnivået i Spania siden 2008-krisen, er det hvert år store gratis opplæringsprogrammer for både sysselsatte og arbeidsledige, fokusert på å forbedre folks ansettelsesevne og faglige potensial; organisert på statlig nivå, og komplementert på regionalt og lokalt nivå. Alle disse programmene styres av forskrifter som også skal delta i å lære "tverrgående moduler" for å forbedre generelle ferdigheter og kunnskaper; og den mest anvendte i tusenvis av kurs og avsluttende opplæringsprosjekter hvert år er "Likestillingsmodulen", som fremmer kjønnsbalanse og sosial inkludering av de mest sårbare kollektivene. Dette innebærer ikke en forbedring av ferdighetene, men det er en tilnærming til deres behov, og til noen generelle retningslinjer for hva deres søknad skal være.

I tillegg bør det bemerkes at alle disse programmene prioriterer deltakelse av grupper med risiko for ekskludering, eller sosialt prioriterte grupper.

Opplæringsprogrammer for innvandrere:

I den konteksten som er beskrevet, er det offentlige opplæringsprogrammer for innvandrere, som styrker deres ferdigheter, men er utformet for å spille en bestemt rolle på arbeidsmarkedet, og ikke å spesifikt utvikle ferdighetene som kreves i den nåværende sosiale situasjonen for intoleranse.

Trening etter røtter:

Den spanske regjeringen har lansert i 2022 en regulariseringsprosedyre for ulovlige innvandrere der deres situasjon er regulert i bytte mot opplæring i fagfolk som trenger nye arbeidere. Igjen er utviklingen av ferdigheter fokusert på det profesjonelle markedet, eller et bestemt fagmiljø, og en underliggende generell utvikling; men ikke til situasjoner med intoleranse eller sosial inkludering/ekskludering.

Regulert utdanningsinnhold i skolen:

Den spanske regjeringen har inkludert innhold om positivt statsborgerskap i læreplanen for barn, pre-ungdom og ungdom på skolen, noe som angår noen av ferdighetene som er beskrevet i denne rapporten. Dette initiativet gangner imidlertid bare barn, og ikke deres foreldre, eller voksne generelt som direkte eller indirekte må møte situasjoner med intoleranse eller deres konsekvenser.

Opplæring i toleranse for lærere og sosialarbeidere:

Det er mange muligheter til å få opplæring i "Utdanning for toleranse", designet for lærere, sosialarbeidere og folk generelt som jobber med disse gruppene; Selv om de er private kurs, for det meste betalte, og normalt er læreplanene deres mer fokusert på unge mennesker, og horisonten de møter i dag.

Trening på intoleranse og hvordan man skal håndtere det:

Vi har funnet et interessant utvalg av kurstilbud rundt "Hatefulle ytringer", "Hvordan identifisere og bekjempe hat på internett" og "Menneskerettigheter". Selv om de kan være interessante og positive, er de treningstilbud som tydelig er designet for spanske borgere utenfor intoleransesituasjoner, og ikke for de

berørte, eller for utenlandske statsborgere; noe som resulterer svært teoretisk og overfladisk.

Det er nødvendig å understreke at vi i denne undersøkelsen ikke har funnet spesifikke muligheter som de som SAFE-prosjektet har ansett som nødvendige, og at fra kollektivene knyttet til mennesker som er rammet av intoleranse og sosial ekskludering, har store mangler i all opplæring for voksne på dette feltet blitt fremhevet, noe som påvirker muligheten for å ha de nødvendige ferdighetene for dem når de står overfor deres daglige i denne sammenhengen.

1. DIAGNOSE PÅ EUROPEISK NIVÅ

1.2. Nåværende kontekst av intoleranse eksisterer på europeisk nivå

Intoleranse for andre basert på rase, religion, nasjonalitet, klassesituasjon eller etnisitet er et viktig tema som **har blitt stadig mer fremtredende i den offentlige diskursen** (European Commission against Racism and Intolerance, 2012; Human Rights Watch, 2012).

De europeiske borgerne er sannsynligvis i **øyeblikket med mer intoleranse de siste tiårene**, hvor hatefulle ytringer og avvísning av forskjellige mennesker, hovedsakelig prioriterte grupper eller minoriteter, har nådd sitt høydepunkt; og i tillegg har det blitt enda en ressurs i den politiske diskursen når det gjelder å finne tilhengere og støtte.

Europa befinner seg i en kontekst der den nåværende **økonomiske og energikrisen**, og konsekvensene av **COVID 19-pandemien** og **Ukraina-krigen**, har fremhevet **vanskelighetene** i land og samfunn, økt **levestandardene, arbeidsledigheten og sosiale forskjeller**, noe som har ført til at konflikter og intoleranse har økt spesielt.

Den generelle trenden er at land i Vest-Europa har høyere toleranseverdier enn land i Øst-Europa. En pågående økning i innvandringen til **europeiske land de siste tiårene har ført til en økende politisk konflikt** som ofte dreier seg om temaet innvandring og etniske relasjoner.

Som et positivt eksempel er **Norge** et av landene i Europa som scorer **høyest på mål på etnisk toleranse**. Men til tross for dette er Sverige det landet som oppnår høyest score på etniske toleransemål, med land som Tyskland og Danmark på plassene bak.

På motsatt side, ifølge forskningen utført av Pew Research, i 2017, var **italienerne** langt de minst tolerante menneskene i Vest-Europa, eller rettere sagt, de ble funnet å ha antiinnvandrers- og anti-minoritetsholdninger til kategorier som er utsatt for ekskludering som jøder eller homofile; så mange som 38% av italienerne faller inn i gruppen som scorer høyt, noe som indikerer en holdning av **sterk intoleranse**.

Men i de tradisjonelt mer tolerante landene med bedre forholdstall, og i de mindre tolerante, øker oppvisningen av intoleranse og den sosiale støtten til disse skjermene - så vel for gruppene eller strømningene som fremmer dem . **Selv i land med mindre sosial intoleranse er det bevegelser basert på intoleranse som finner mer og mer støtte.**

I studien som er utført, har vi vært i stand til å verifisere at landene med høyest **andel mottakende innvandrere** har hatt **flere integrasjonsproblemer**, og at disse problemene og deres vekst har **ført til utseendet av sosiale konfrontasjoner, eller politiske strømmer** som har redusert fordelene av disse toleransemålene, og dens materialisering.

Utover Norge-saken kan vi si at ifølge McGreevy (2015) har en europeisk undersøkelse oppdaget at **Irland** er blant de mest **tolerante** nasjonene i EU og blir mer tolerant for hvert år.

Men i en mye mer problematisk situasjon mener 50,9% av **italienerne** at det har vært en **økning i rasisme** og tilskriver denne situasjonen til økonomiske vanskeligheter og folks generelle misnøye, mens 35,6% motiverer denne situasjonen med økningen i **frykt** for å bli offer for kriminalitet; 23,4% mener at det skyldes at det er for mange **innvandrere**. og 20,5% mener at italienerne ikke er veldig åpne og hjelpsomme mot innvandrere.

I **Spania** rammet den økonomiske krisen i 2008 på en slik måte at den aldri har klart å komme seg helt, opprettholde høy **arbeidsledighet**, og når det gjelder ungdom, akkumulere år hvor ungdomsledigheten var rundt 50%. Denne

situasjonen, ustabil i seg selv, har funnet et viktig og **alvorlig løft i den voksende intoleransen.**

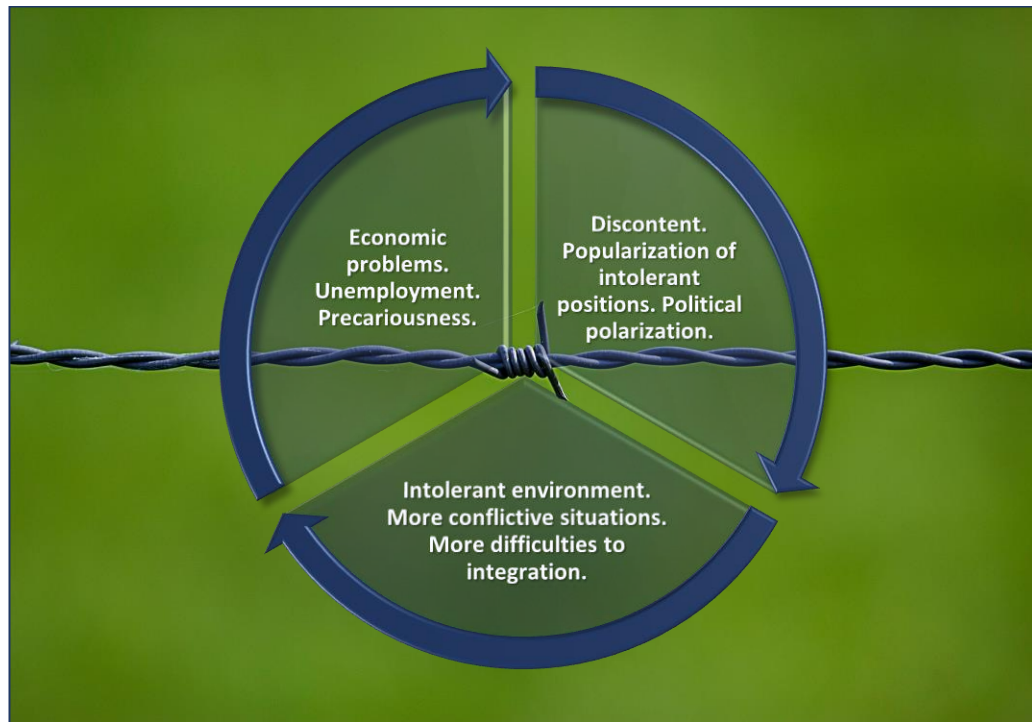
Dette som helhet har ført til en magma - i forskjellige nivåer, med forskjellige kilder - av intoleranse som er styrket på en annen måte i hver type land, men som **fører til en felles og like negativ konsekvens: borgernes misnøye** med generelle problemer i samfunnet som påvirker deres dag til dag. Det oppmuntrer til **ekstreme eller intolerante stillinger**, hvis **popularitet** får dem til å **utgjøre en del av den politiske klassens daglige liv.**

Når samfunnet er overfylt med stemmer som forfekter frykt og hat, kan dette hos noen få mennesker anta ekstreme og voldelige former.

Som et eksempel på dette, og på utviklingen av denne situasjonen, kan vi huske at i Italia 2019 "Rapport om oppdraget til FNs høykommissær for menneskerettigheter i Italia", uthevet fremveksten **av rasistiske diskurser** basert på negative stereotyper mot innvandrere, muslimer, mørkhudede, Roma, Sinti, etc.: et fenomen med økende intoleranse, religiøst hat og fremmedfrykt som finner oppmuntring selv i ordene til noen politiske ledere.

Denne situasjonen, **gjennom disse diskursene, fortsatte å øke**, og i dag erklærer en italiener på fire at de ikke ville akseptere en jøde som familiemedlem, mens så mange som 43% aldri ville akseptere en muslim i deres husstand.

På denne måten har den **økonomiske situasjonen og arbeidssituasjonen** generert ulikheter og usikkerhet, noe som har ført til **intoleranse**, og som igjen har generert enda **mer ulikheter og usikkerhet**, og som kort sagt genererer sosiale og politiske **posisjoner enda fjernere eller ekstreme.**

For eksempel: i dag i Europa, når det blir vanskeligere å finne en jobb eller bolig fordi du er muslim, har livskvaliteten til menneskene som bor i dette landet blitt uakseptabelt redusert. Og dette genererer flere problemer oppnå en sosial inkludering.

Når det gjelder **intoleransen mot seksuell tilstand**, er folk i **Norge** mindre negative til LHBTQI+-personer nå enn de var for 15 år siden.

Til tross for dette, bør bemerkes at i noen land - som **Spania** - har noen progressive retningslinjer nådd rundt lovgivningen rundt LHBTQI + -grupper funnet en sterk intolerant respons i dagens sammenheng.

Ifølge funnene hadde **italienerne** derfor en negativ oppfatning av **minoriteter** selv før alle disse tingene skjedde: den mest plausible hypotesen er derfor at det ikke er så mye noe forårsaket utenfra, men et "strukturelt" trekk, eller i det minste allerede tilstede i lang tid i italiensk kultur.

In the case of **Ireland**, although the majority of Irish people are open-minded and welcoming, unfortunately, intolerance does still exist in Irish society. Irish society has come a long way to developing a heterogeneous society, however, intolerance prevails towards minority groups as the LHBTQI+ community, among

others. This rooted intolerance tends to stem from a **lack of informed knowledge** and in Ireland primarily, from Catholicism.

Oppsummert har vi i dagens europeiske kontekst:

- Land med ulik grad av intoleranse, men **en felles økning** i alle.
- Problemer **som følge av sysselsetting og økonomisk situasjon**: Det er i dag en åpenbar sammenheng mellom den generelle situasjonen i Europa, dens **negative konsekvenser i borgernes daglige liv og veksten av intoleranse**.
- Større **konflikter** med høy andel innvandrere. I møte med krisen, færre muligheter for reell integrering.
- **Reaksjon** fra lokalbefolkningen som klandrer innvandrere eller mennesker av andre raser / kulturer **for manglene** som har oppstått i kriser eller konflikter.
- **Polarisering av** opinionen i denne situasjonen, og **popularisering av** stadig mer **ekstreme politiske diskurser**.
- **Økende intoleranse** mot andre religiøse eller seksuelle minoriteter, blant andre. De **polariserte politiske diskursene** som kommer fra den økonomiske situasjonen førte til en visjon der det som er **annerledes er dårlig eller verre..**

1.3. Beskrivelse av aktuelle problemer med sosial inkludering/ekskludering på europeisk nivå

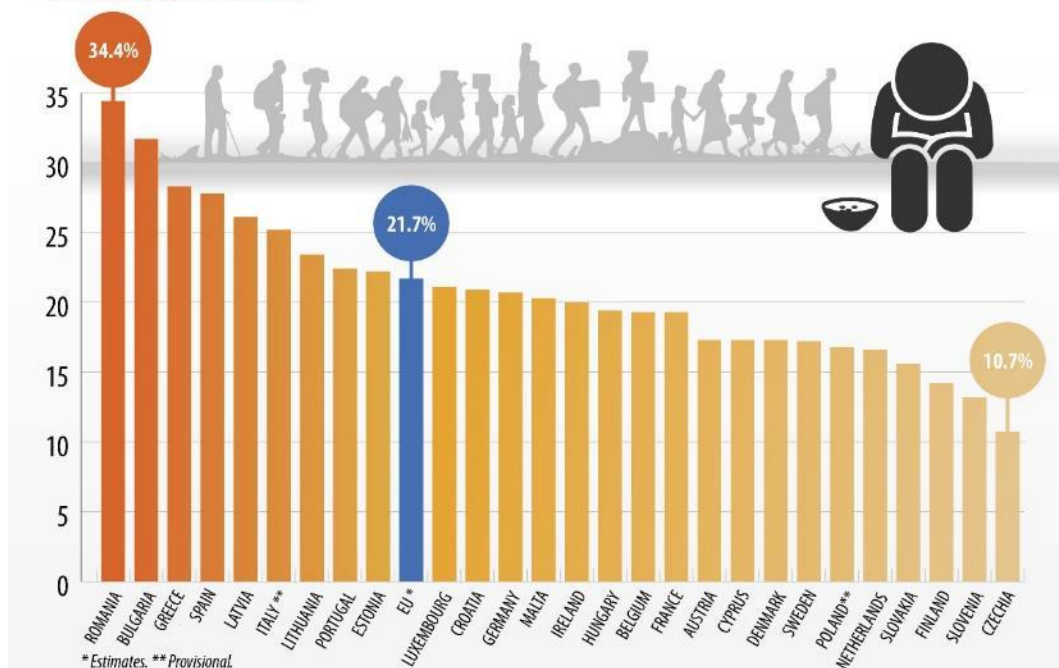
Det nåværende klimaet med økende intoleranse er både en **årsak** og en konsekvens av dagens problemer med sosial inkludering / ekskludering som vi har oppdaget i Europa, og som materialiserer en økning i fattigdom, en økning i rasisme, store problemer i integrering av innvandrere, problemer med toleranse med LGBTQI + -samfunnet, eller et sosialt brudd rundt det digitale bruddet på

mennesker. Det er kort sagt en nedgang i livskvaliteten og det generelle potensialet i lokalsamfunnene og i det europeiske samfunnet.

I september 2022 fant en Eurostat-rapport at i løpet av det foregående året var 95.4 millioner mennesker i EU, som representerer **21.7% av befolkningen**, i fare for fattigdom eller sosial ekskludering, det vil si bodde i husholdninger som opplevde minst en av de tre fattigdoms- og sosiale ekskluderingsrisikoene (risiko for fattigdom, alvorlig materiell og sosial deprivasjon og/eller bor i en husholdning med svært lav arbeidsintensitet).

People at risk of poverty or social exclusion in the EU Member States

(% of total population, 2021)

ec.europa.eu/eurostat

Desiste årene i Norge har for eksempel barn som vokser opp i familier med økonomiske utfordringer fått mye oppmerksomhet. Fattigdom: En periode med en relativt stabil andel på 7–8 prosent fra 2008 til 2011 har det vært en jevn årlig økning.

I Italia i 2021 økte prosentandelen av personer med en inntekt på mindre enn 60% av gjennomsnittlig tilgjengelig inntekt (ca. 32 000 euro per år) fra 20% i

2020 til 20.1% i 2021: denne situasjonen involverer 11.84 millioner mennesker.

Likevel svever fattigdommen i Spania i dag rundt 9%, og det innebærer nesten fem millioner innbyggere som er fattige eller i fare for fattigdom.

Når det gjelder den unge **befolkningen**, har de fleste unge i Norge positive følelser overfor hjembyen og har en sterk ulempefor nabolaget. Nesten alle ungdommene gir uttrykk for at de har muligheter til å påvirke samfunnet, spesielt på lokalt nivå.

Den norske modellen med lokale ungdomsråd i kommunene ser ut til å være et tiltak som lykkes med å fremme politisk inkludering av ungdom.

Siden 2013 har barn med innvandrerbakgrunn vært i flertall blant barn i lavinntektsgruppen, og økningen i den totale andelen lavinntektsbarn de siste årene skyldes i hovedsak en økning blant barn med innvandrerbakgrunn.

I Spania har en studie av Redd Barna (2022) vist at risikoen for fattigdom og ekskludering påvirker 28.3% av barna i Spania, det vil si 2.2 millioner.

Det er et problem som er felles for alle land som, til tross for at de har svært forskjellige nivåer på dette feltet, viser tegn på vekst og gir dårligere fremtidsutsikter.

Dette forsterkes dessuten av at det å ro seg opp i en lavinntektsfamilie øker risikoen for å havne i en eksklusjon. Noen støtteordninger er universelle, men også her ser vi at det er store variasjoner mellom de ulike landene, og deres regioner/kommuner.

Det er en **sterk sammenheng mellom fattigdom - eller færre økonomiske ressurser - og det digitale gapet**. I et Europa og i noen land der fattigdom, arbeidsledighet eller knapphet på økonomiske ressurser generelt, er nært knyttet til å ha flere problemer for integreringen av disse menneskene i en digital verden.

I dag er selv jobber som det ikke kreves kvalifikasjoner for, ofte knyttet til bruk av ny teknologi, eller kunnskap om markedet eller hva et produksjonssystem innebærer i dag, som noen av disse gruppene vanligvis mangler, noe som gjør

det vanskelig for dem å integrere arbeidskraft, ikke lenger i bestemte bransjer som det er behov for spesifikk opplæring for. Men noen ganger til og med for oppgaver så enkle som å jobbe i et supermarked, på en bensinstasjon eller i en butikk.

Både befolkningens alder, så vel som det lave språklige nivået, eller til og med minoriteters **språklige problemer** når det gjelder deres digitale integrasjon, representerer en annen vanlig årsak til ekskludering eller reell ikke-inkludering i samfunnet i dagens Europa.

I denne perioden økte intoleranse og **diskriminerende ekskludering også på nettet med fenomenet såkalt 'hate speech'**, og rasehatet med høye priser, selv med 40% for eksempel i Italia: dette er en form for intoleranse og i mange tilfeller direkte hat som er tverrgående (sexistisk, homofob, rasistisk og fremmedfiendtlig, islamofobi, antisemittisk, anti-sigøynere, klassistisk) og som øker risikoen for ekskludering og diskriminering av de mest sårbare.

Et annet eksempel på denne situasjonen er at hatkriminalitet i Spania økte med 33% mellom 2014 og 2019.

Det nåværende klimaet av intoleranse avviser disse gruppene, og fører til at de blir sosialt ekskludert, med et klima som i økende grad er i strid med bistanden de får.

Utover fattigdom og det digitale gapet, som vanlige og tverrgående situasjoner, er det forskjellige minoriteter som lider av sosial ekskludering, eller hvis medlemmer har alvorlige vanskeligheter med å oppnå effektiv sosial inkludering.

The Traveling Community i Irland har et alvorlig **boligproblem**, når de trenger rom for sine opphold, og den sosiale avvisningen som deres livsstil forårsaker, har ført til at arbeidsledigheten blant medlemmene er på en betydelig 80%. Intoleranse og stigma betyr at de ikke føler seg respektert og bygger et ekstremt skadelig selvbilde.

For de svakeste gruppene, i en sammenheng som den nåværende, og hvor prisene i dag er for høye for middels lønn, innebærer hele denne situasjonen alvorlige vanskeligheter med å få tilgang til bolig.

Innvandrere er et segment av befolkningen som lider av diskriminering og problemer med å integrere regelmessig, og at de har enda flere vanskeligheter nå. Intoleranse og rasisme oppdages vanligvis sammen.

I Irland er det største problemet med rasisme mangel på **rapportering**, og folks mangel på kunnskap om hvordan man gjør det, noe som forårsaker en opphopning av negative situasjoner som ikke er offisielt gjenkjennelige, men som forutsetter livene til de berørte.

I Spania, når det gjelder innvandrere fra Afrika, er **språk** det første hinderet for inkludering, og rase det andre. Til tross for bildet av et gjennomtrengelig og tolerant land, er det nesten umulig å finne en svart person som jobber i en offentlig institusjon, og svært vanskelig å finne dem som jobber i en stor butikk.

LHBTQI+-samfunnet lever i dag et paradoks der rettighetene er **mer juridisk eller offisielt anerkjent enn før, men intoleransens strøm har generert flere mennesker og meninger mot dem**, et fenomen som ofte brukes av latente rasister eller intolerante mennesker, som nå ser døren åpen for deres tro og fordommer.

Selv om Irland var det første landet i verden som introduserte likeverdig ekteskap for likekjønnede par gjennom en populær avstemning i 2015, fortsetter de å møte intoleranse den dag i dag. Personer i LHBTQI+-samfunnet kan ofte møte homofob mobbing, transfobisk mobbing eller trakassering. I følge Kolto (2021) ga 7 av 10 LHBTQI+-elever uttrykk for at de følte seg utrygge, skremt og isolert på skolen. Dessverre kan noen individer som er en del av LHBTQI+-samfunnet møte mangel på støtte fra venner og familie.

LHBTQI+-kollektivet er i dag i Spania et av de store som forverres av intoleranse, selv fra et kulturelt synspunkt, der homofobiske angrep, eller kritikk av støtteprogrammer, er et aktuelt problem; til det punktet at nå ethvert juridisk fremskritt for å støtte kollektivet er sterkt kritisert av den mest konservative sektoren, går utover grensen for den vanlige politiske kritikken og fremmer intolerante situasjoner. Dette gjenspeiles i det siste hos unge mennesker, hvor LHBTQI+-personer må møte situasjoner med avvisning eller konflikt med økende frekvens.

I Italia har intoleransen beskrevet ovenfor generert et økende klima av hat mot LHBTQI+-samfunnet, mens i Norge minimerer toleranseklimate som de tradisjonelt har tilbudt, hendelsene denne gruppen har blitt utsatt for.

Oppsummert genererer det beskrevne intoleranseklimate situasjoner med sosial ekskludering, eller ikke-inkludering, som blir stadig hyppigere.

Mangelen på sysselsetting fører til **fattigdom**, og den økende fattigdommen i Europa fører til at mange mennesker ikke får tilgang til de grunnleggende midlene for sin virkelige integrasjon. Personer med risiko for ekskludering har flere **problemer enn noensinne med å finne en jobb**, og har generelt ikke den nødvendige kunnskapen og ferdighetene til å møte denne situasjonen.

Blant disse midlene de ikke har tilgang til, fremhever de **boliger**, som blir stadig vanskeligere i et svært inflasjonsmiljø; eller den nye teknologien, hvis bruk er nødvendig for **digital integrasjon**, i dag viktig i et stadig mer dynamisk og digitalisert europeisk samfunn. Dette er et stort **problem både på sosialt nivå og på profesjonelt nivå**, å finne en jobb eller utføre nødvendige offentlige prosedyrer, inkludert å be om støtte fra en offisiell organisasjon eller et program. I sin tur **har raseminoriteter sett en økning i rasisme**, noe som påvirker deres daglige liv både personlig og profesjonelt. Hatefulle ytringer om at det som er annerledes er dårlig, har en tendens til å lett fokusere på mennesker av en annen rase, eller med en annen religion. Det er ikke forskjellig fra situasjoner som har eksistert før, men nå er de hyppigere og de begynner å ha noen underliggende sosial støtte.

På samme måte finner LGBTQI + -samfunnet mer og mer juridisk støtte og mindre sosial støtte, i et gap som har ført til politisering av dette problemet og dets diskurser, noe som fører til en svært negativ polarisering på sosialt nivå. Det er ikke uvanlig at **LHBTQI+-personer føler at tilstanden deres – hvis den er kjent – innebærer for mange ganger et problem for å leve et normalt liv på akseptable vilkår**, og få tilgang til de samme tjenestene, mulighetene og mulighetene som andre borgere.

På denne måten har det sosialt og politisk blitt generert et **klima av intoleranse** i Europa, der det begynner å bli vanlig - og farlig normalt - at individer fra alle

bakgrunner eller minoriteter møter diskriminering, hatefulle ytringer eller til og med fysisk brutalitet. Disse hendelsene er ikke spesifisert til eksakte land eller kollektiver, og er mer og mer vanlige i alle land, på forskjellige nivåer avhengig av deres spesifikke situasjon.

Fattigdom, sysselsetting, hjemløshet, rasisme, avvisning av mennesker med en annen seksuell status, eller problemer som samhandler i den digitale world er situasjoner som blir mer og mer vanlige, eller hvis løsninger blir stadig vanskeligere. I dag må folk som er rammet av sosial ekskludering, ikke bare møte spesifikke vanskeligheter i deres situasjon, men noen ganger til og med et klima med generell spenning.

Denne generelle situasjonen med økende intoleranse i Europa har **tatt eksisterende problemer og har multiplisert både deres frekvens og en negativ innflytelse, noe** som fører til at flere og flere europeere aksepterer at disse situasjonene oppstår.

Dette fører til at spenningen vokser, og konfliktsituasjoner eller misforståelser oppstår oftere enn normalt.

Det er nødvendig at befolkningen generelt, og spesielt de gruppene som er mest utsatt for intoleransesituasjoner, lærer å **håndtere disse situasjonene**, løse konflikter, minimere daglige påkjenninger til det uunngåelige minimum, og styrke sine ferdigheter når det gjelder å assimilere og kanalisere dem effektivt.

1.4. Nødvendige ferdigheter på europeisk nivå for å håndtere en nåværende situasjon med sosial eksklusjon

Den beskrevne situasjonen viser det presserende behovet for å gi tilstrekkelige ferdigheter til mennesker som potensielt er rammet av situasjoner med intoleranse eller ekskludering.

Disse ferdighetene må adressere denne virkeligheten under et klart praktisk og håndgripelig kall, med fokus på de fasetter og situasjoner som mest betinger menneskers liv i deres dag til dag.

Nedenfor er de mest nødvendige ferdighetene i det nåværende intoleransemiljøet i Europa, for å styrke potensialet for sosial integrasjon av mennesker med risiko for ekskludering, eller noen annen prioritert gruppe.

Sosial kompetanse

Sosial kompetanse er kunnskap, evner og holdninger som gjør det mulig å etablere og vedlikeholde sosiale relasjoner. Det fører til en realistisk oppfatning av egen kompetanse, og er en forutsetning for sosial forståelse, sosial aksept og vennskap.

I dette tilfellet er "Sosial kompetanse" definert ut fra målets synspunkt og deres behov; ikke på en generisk måte.

Med sikte på å styrke lokalsamfunnets inkluderende kapasitet for å bedre levekårene for mennesker i fare for fattigdom eller sosial eksklusjon. Det første målet må alltid være å fremme ferdigheter og kompetanse som fremmer aktiv deltakelse, samt formidling av en bredere kultur for solidaritet og sosial inkludering.

Det er nødvendig at alle parter, både de berørte, og menneskene - sosialarbeidere, trener, etc. - som jobber med denne typen gruppe, utvikler en

større kapasitet rundt sosial fleksibilitet som bør definere sin posisjon i møte med vanlige situasjoner med intoleranse og / eller sosial ekskludering.

I tillegg, når vi snakker om "Sosial kompetanse", må vi ta hensyn til at det å leve i et intoleranseklime betyr at mange ganger muligheten for at visse negative situasjoner oppstår, eller deres konsekvenser og implikasjoner, er kjent på forhånd. Utviklingen av denne "Sosial kompetanse" ferdigheten må fremmes som en holdning som utformer miljøet til alle de andre kompetansene.

Motstandskraft og selvtillit

Utvilsomt, i dette historiske øyeblikket, er det uunnværlig å lytte til folks lidelser for å fremme individuelle og sosiale "resiliens" -prosesser og for å redusere sårbarheten til befolkningen som potensielt er i fare for fattigdom, marginalitet eller sosial ekskludering.

I dette klimaet av intoleranse og nye vanskeligheter må folk vite hvordan de skal utvikle sin motstandskraft, med utgangspunkt i sine egne problemer og profil; Men alt dette er ikke mulig uten samtidig å fremme en nødvendig selvtillit både under prosessen og når du utvikler tilstrekkelig motstandskraft.

Det er nødvendig for gruppene som er ofre for intoleransesituasjoner, som har vanskeligheter med å oppnå sin sosiale inkludering, og menneskene som jobber med dem, å anta behovet for å ha en sterk selvtillit og legge en positiv verdi på hva de er, men også hva de kan bidra til samfunnet, i samsvar med miljøet og de daglige situasjonene som oppdages.

Digitale ferdigheter som grunnleggende ferdighet

Digitale ferdigheter betyr å samle og behandle informasjon, være kreativ og kreativ med digitale ressurser, og kommunisere og samhandle med andre i et digitalt miljø. Dette innebærer å kunne bruke digitale ressurser på en hensiktsmessig og ansvarlig måte for å løse praktiske oppgaver.

Digitale ferdigheter er en viktig forutsetning for videre læring og for aktiv deltakelse i et arbeidsliv og et samfunn i stadig endring.

Digitale ferdigheter utvikles gjennom bruk av digitale ressurser. Dette innebærer å bruke digitale ressurser til å tilegne seg faglig kunnskap og til å uttrykke egen kompetanse.

I dette tilfellet representerer denne digitale kompetansen som en grunnleggende ferdighet et møtepunkt mellom de spesifikke behovene til mennesker som regelmessig står overfor situasjoner med intolerance eller potensiell ekskludering, og dens profile og tidligere kapasiteter; kanalisert for å utføre en nyttig praktisk bruk i sin sammenheng.

Konflikthåndtering

Most av de eksisterende konfliktene, på et operativt nivå, antar at de involverte partene kolliderer uten å vite hvordan de skal håndtere sine egne konflikter på en sosial måte, der alt reduseres til krav, men ikke for å håndtere disse situasjonene optimalt når de oppstår.

I tillegg krever håndtering av en konflikt knyttet til intoleranse, i en situasjon som kan være av potensiell underlegenhet, i et miljø som noen ganger er ukjent eller fiendtlig, å vite hvordan man analyserer situasjonen, å vite hvordan man analyserer miljøet og forstår hvor konflikten genereres, og handler følgelig.

Denne konkurransen tar sikte på at folk som står overfor intoleransesituasjoner, skal vite hvordan de skal posisjonere seg overfor dem, og å kunne løse så mange konflikter som mulig, med tanke på deres opprinnelse, miljø og kulturelle forskjeller.

1.5. Nøkkelelementer for å forbedre styringen som hver person kan gjøre av en situasjon med sosial ekskludering, eller for å lette deres sosiale inkludering, på europeisk nivå

I den utførte studien har SAFE-prosjektpartnerskapet konkludert med at det er en rekke elementer som skal tas i betraktning i de neste trinnene som skal tas, når de genererer nyttig og tilstrekkelig opplæringsmaterie, og at de utgjør elementer som er sentrale i håndteringen av situasjoner med intoleranse

oppdaget, og på grunnlag av hvilke spesifisiteten til de berørte menneskene og deres daglige liv er definert.

Å lese situasjonene: mange konflikter knyttet til intoleranse, og som genererer situasjoner med sosial ekskludering, krever forståelse av hvorfor de oppstår, hva deres kausale natur er, og ikke blindt bekjemper dem. Empati er en passende vei når det gjelder å finne effektive løsninger.

Kunnskap om seg selv: selvtillit er viktig når det gjelder å utvikle oss selv som mennesker, både personlig og profesjonelt, men i tillegg må det i dette tilfellet være knyttet til kunnskap om seg selv i forhold til miljøet man står overfor. Folk må verdsette sine kvaliteter og potensial, men forstå hvordan dette kan oppfattes i et miljø av intoleranse, eller når de står overfor negative situasjoner i deres daglige liv.

Kunnskap om den lokale kulturen: utover folkløse, mat eller tradisjoner, innebærer lokal kultur også alltid en måte å posisjonere seg i livet, en måte å møte visse situasjoner og bestemte øyeblikk på, og også en skala av verdier og et felles kriterium av seg selv, som kan gjøre visse gyldige atferd eller holdninger i en bestemt sammenheng være en feil i en annen, og omvendt. Kunnskapen om den lokale kulturen av mennesker som er berørt av intoleransesituasjoner, må gå utover overfladiske emner, og ha en direkte innvirkning på den underliggende kulturen i jobber, i personalutvelgelsesprosesser, i personlige relasjoner av vennskap eller arbeid, i bildet eller inntrykket som man ønsker å gi, og i elementene som utgjør et sunt forhold i en gitt sammenheng.

Kunnskap om suksesshistorier: Interessentene som er konsultert, har fremhevet som et verktøy av stor verdi for å gi suksesshistorier når man håndterer eller løser visse konflikter eller situasjoner med intoleranse. Utover en didaktisk leksjon gir suksesshistorien et realistisk bilde av hva du skal gjøre, og hvordan du gjør det, til personer med en lignende profil.

Og til slutt er det nødvendig å fremheve at ethvert opplæringsinitiativ som er fokusert i dette rammeverket, **må ta hensyn til målprofilen, dens mangler,**

kvaliteter og virkeligheten som den er ment å møte. Utvikling av **generiske initiativer** designet for andre profiler med andre behov, eller på et mer avansert nivå, **genererer bare mer avstand** mellom mottakerne og deres mulige sosiale inkludering.

1. REFERANSER

- [Etnisk mangfold og toleranse - Samfunn og økonomi \(samfunnogokonomi.no\)](https://samfunnogokonomi.no)
- [Høyreekstremisme i Norge \(antirasistisk.no\)](https://antirasistisk.no)
- [Holdninger til lhbtq-personer \(bufdir.no\)](https://bufdir.no)
- [Utenforskap og fattigdom - Voksne for Barn \(vfb.no\)](https://vfb.no)
- [*NABO – Unges opplevelse av sosial inkludering i Norge \(diva-portal.org\)](https://diva-portal.org)
- [Digitalt Utenforskap – Bli med å bekjempe digitalt utenforskap i Norge! \(digitalutenforskap.no\)](https://digitalutenforskap.no)
- [Brage INN: Fra utenforskap til inkludering: Tidligere rusavhengige sine erfaringer med å delta i ordinære fritidsaktiviteter: Et kvalitativt studie](https://brage.inn.no)
- [Sosial kompetanse og sosial læring hos barn og unge \(bufdir.no\)](https://bufdir.no)
- [Selvtillit og selvbylde - NHI.no](https://nhi.no)
- [Få bedre kontroll på din personlig økonomi | Tips til en stressfri hverdag \(loanscouter.com\)](https://loanscouter.com)
- [Grunnleggende ferdigheter - Darbu \(ovre-eiker.kommune.no\)](https://ovre-eiker.kommune.no)
- [2.1 Digitale ferdigheter som grunnleggende ferdighet \(udir.no\)](https://udir.no)
- García Sacristán, R. (2020). *Opinion: Why we urgently need LGBT+ inclusive education in Ireland*. GCN. Retrieved 16 August 2022, from <https://gcn.ie/why-urgently-need-lgbt-inclusive-education-ireland/>.
- HSE. (2018). *LGBTI+ sexual identity and orientation*. Wwww2.hse.ie. Retrieved 12 August 2022, from https://www2.hse.ie/wellbeing/mental-health/lgbti-sexual-identity-and-orientation.html?gclid=CjwKCAjw6MKXBhA5EiwANWLODBoSR-sOoxpRS3i-4kK4W2Q7eFw6DjHdoSVRdugX6v5qHy7kF5sxURoCtdMQAvD_BwE&gclid=aw.ds.
- Immigrant Council of Ireland. (2022). *Anti-racism | Immigrant Council of Ireland*. Immigrantcouncil.ie. Retrieved 12 August 2022, from <https://www.immigrantcouncil.ie/campaign/anti-racism>.
- Immigration Council of Ireland. (2022). *Anti-racism | Immigrant Council of Ireland*. Immigrantcouncil.ie. Retrieved 15 August 2022, from <https://www.immigrantcouncil.ie/campaign/anti-racism>.
- Kolto, A. (2021). *Is Ireland a safe haven for LGBT+ youth?*. RTE.ie. Retrieved 12 August 2022, from <https://www.rte.ie/brainstorm/2021/0224/1198969-ireland-lgbt-young-people/>.
- McGreevy, R. (2015). *Irish among most tolerant in Europe, claims EU-wide survey*. The Irish Times. Retrieved 12 August 2022, from <https://www.irishtimes.com/news/ireland/irish-news/irish-among-most-tolerant-in-europe-claims-eu-wide-survey-1.2374814>.

- Moore, A. (2015). *How tolerant are the Irish when it comes to race, gender, and sexual orientation?*. Ireland Calling. Retrieved 12 August 2022, from <https://ireland-calling.com/lifestyle/ireland-leading-the-way-regarding-tolerance-and-acceptance/>.
- NCCA. (2019). *Traveller culture and history in the curriculum: a curriculum audit* [Ebook] (p. 31). National Council of Curriculum and Assessment. Retrieved 12 August 2022, from https://ncca.ie/media/4324/ncca_draftaudit_travellerculturehistory_0919.pdf.
- O'Callaghan, S. (2019). *SEXUAL HEALTH NEWS* [Ebook] (9th ed., p. 20). HSE. Retrieved 15 August 2022, from <https://www.sexualwellbeing.ie/for-professionals/research/sexual-health-newsletter/hsehnissue9web.pdf>.
- spunout. (2021). *Who are the Travelling Community in Ireland?*. spunout. Retrieved 12 August 2022, from <https://spunout.ie/life/your-rights/travelling-community-in-ireland#:~:text=There%20are%20many%20challenges%20faced,reasons%20for%20the%20high%20rate>.
- Tech Life Ireland. (2022). *Society in Ireland*. Tech Life Ireland. Retrieved 16 August 2022, from <https://techlifeireland.com/irish-society/society-in-ireland/>.
- Traveller Counselling Service. (2021). *Racism and Discrimination – Traveller Counselling Service*. TravellerCounselling.ie. Retrieved 12 August 2022, from <https://travellercounselling.ie/the-traveller-community/racism-and-discrimination/>.
- Ministry of Inclusion, Social Security and Migration of the Spanish Government: Annual report on the evolution of racism, xenophobia and other forms of intolerance. <https://www.inclusion.gob.es>
- Report on intolerance and exclusion of the FOESSA Foundation: <https://www.foessa.es/capitulos/capitulo3/>
- Unemployment statistics in Spain: <https://datosmacro.expansion.com/paro/espana>
- Government report on unemployment: <https://www.lamoncloa.gob.es/serviciosdeprensa/notasprensa/trabajo14/Paginas/2022/020922-paroagosto.aspx>
- Report of the National Statistics Institute on poverty: https://www.ine.es/prensa/ecv_2021.pdf
- Report on the evolution of homophobia in Spain: https://www.eldiario.es/sociedad/paradoja-lgtbi-espana-lider-avances-sociales-escenario-cruelles-agresiones-homofobas_1_8280429.html
- Survey on homophobia carried out in Spain: <https://docs.cdn.yougov.com/9h799xz93s/LGBT%20support%20survey.pdf>
- Ministry of Interior. Statistical crime portal: <https://estadisticasdecriminalidad.ses.mir.es/publico/portalestadistico/porta/datos.html?type=pcaxis&path=/Datos6/&file=pcaxis>

SAFE Project - Project 2021-1-NO01-KA220-ADU-000029476

- Fønix AS (Norway)
- Youth Europe Service (Italy)
- The Rural Hub (Ireland)
- Postal 3 (Spain)

This publication was realized in the project “SAFE”, 2021-1-NO01-KA220-ADU-000029476, in the framework of the European programme “Erasmus Plus KA220-ADU - Cooperation partnerships in Adult education”. This project has been funded with support from the European Commission. This publication reflects the views only of the author, and the Commission and the NA cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained therein.

